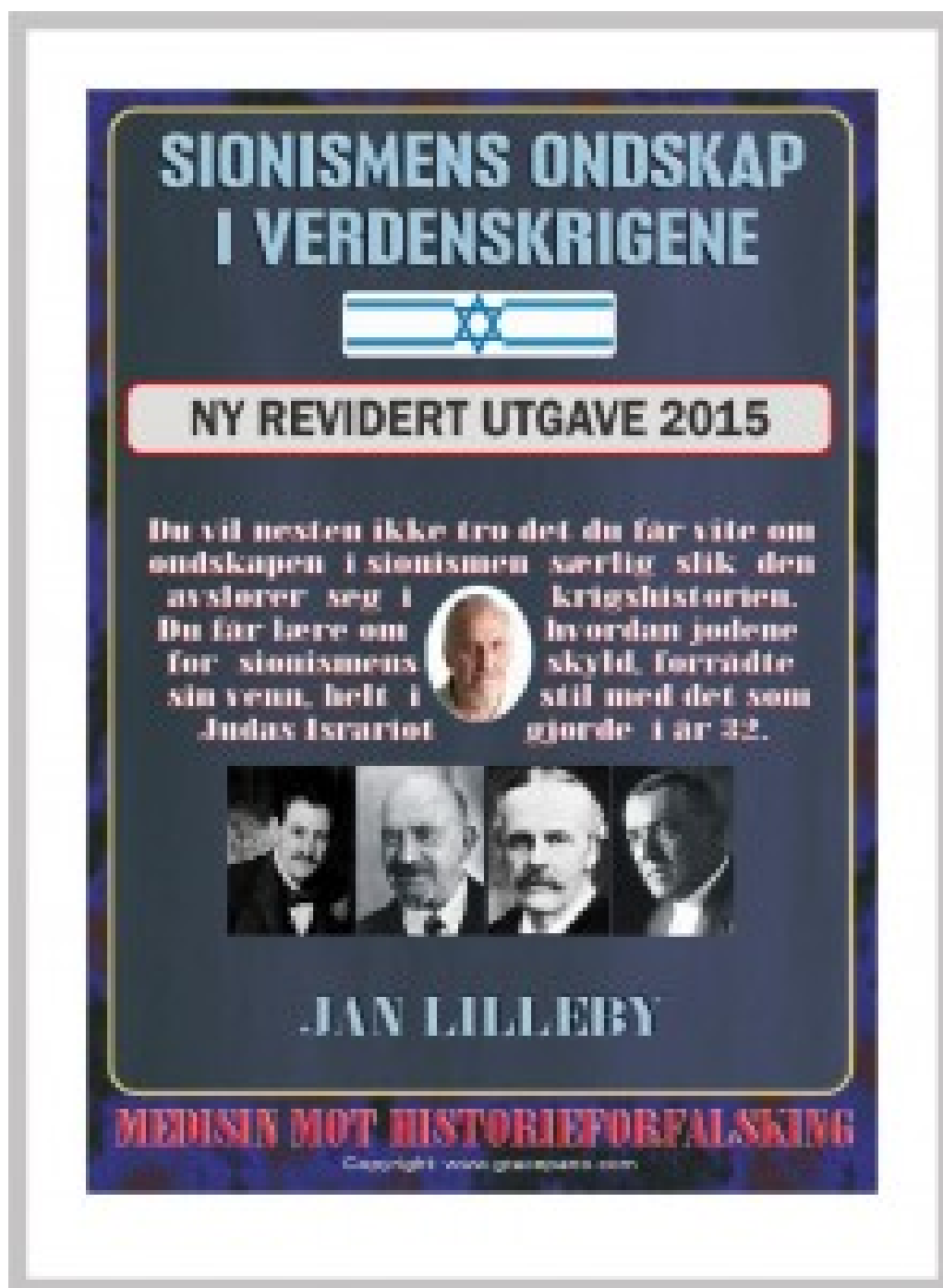

Sionismens ondskap i verdenskrigene, medisin mot historieforfalskning!

INNHOLDSFORTEGNELSE

KAPITTEL 1 IKKE AKKURAT MORS BESTE BARN,
ISRAELS LEDERE

KAPITTEL 2 THEODOR HERZL, DEN POLITISKE SIONISMENS
GRUNNLEGGER

KAPITTEL 3 VLADIMIR JABOTINSKY, DEN JØDISKE TERRORISMENS
FAR

KAPITTEL 4 ITZAK SHAMIR, EN NAZIVENNLIG TERRORIST OG
SIONIST

KAPITTEL 5 MENACHEM BEGIN, DRAPSMANNEN FRA SOVJETBRIGADEN

KAPITTEL 6 YITZHAK RABIN, NOBELPRISEN VASKER IKKE BORT
BLODET

KAPITTEL 7 ARIEL SHARON, SLAKTEREN FRA SABRA OG SHATTILA

KAPITTEL 8 SIONISMEN UNDER DEN FØRSTE VERDENSKRIG

KAPITTEL 9: SIONISMEN UNDER DEN ANDRE VERDENSKRIG

KAPITTEL 10 SIONISMENS KVELENDE MAKTSTRUKTUR I USA

INNLEDNING REVIDERT UTGAVE 2015

Jeg har ettersom årene har gått, blitt totalt overbevist om den rå historieforfalskning som er begått av sionistene og New World Order/globalistene. Det er ikke slik at Hitler var noen engel av den grunn. Men han var langt fra noen djevel, slik jødedommen/sionistene helst framstiller ham som. Internett er å takke for at rett historie og opplysning er kommet opp i dagen, og kan leses og forstås av alle. Jeg er både en troende kristen og jeg er en revisjonist: Holocaust (nå på internett kalt 'Holo Hoax') er den mest gjennomførte gigantiske historieforfalskning i verdenshistorien. Men den er blitt grundig avslørt.

Denne boken som herved er en oppgradering/redigering av den opprinnelige utgaven fra 2007, vil selvsagt være farget sterkt av revisjonisme. Du kan sette likhetstegn mellom revisjonismen og sannheten, når vi snakker om krigshistorien og etterfølgende år! Det underlige er, at Holo-Hoax avsløringene kommer også i vesentlig grad fra oppriktige sannhetssøkende jøder! Ett eksempel er Eli James. Et annet er Benjamin H. Freedman. Du finner utallige nettsider der Jesus-troende jøder går hardt ut i mot sine landsmenn/jødiske brødre, og refser dem for bedraget de har stått bak!

Finansieringen av våpnene til å drepe tsarregimet og dets tilhengere kom fra store velkjente jødisk-amerikanske og tyske finans-og industriherrer. Kuhn & Loeb, Rotschilds dynastiet og flere andre. De reiste omtrent 20 mill.US-dollar (kan minst ganges opp med 15 etter dagens verdiskala) og smuglet inn i Sovjet for våpenkjøp. Disse våpnene i hovedsak bestyrt av jødiske krigsherrer, står bak drapene på over 66 millioner mennesker.

En av flere kjente navn i den moderne sionismen, Menachem Begin, en ektefødt morder og terrorist – en lovløs som gav ordre om bombing, og massakrering av politiske opponenter i god gammel selot-stil. Samme ånd som disse dolkemorderne og terroristene på Jesu og apostlenes tid, som drepte for å spre frykt. Både Begin, Shamir og Sharon, samt for ikke å glemme David Ben Gurion, var terrorister. Som plutselig "toet sine hender" da de ble "statsmenn". Man måtte ikke provosere verden, nå som Israel var blitt en stat akseptert av verden rundt dem.

Vi forstår lett hvordan det har seg at det var så lett å overta Israel ved terror: Dets ledere kom fra sovjettidens ondskap og drap, der ikke bare politiske opponenter ble myrdet i svær skala, men Jesus-troende russere ble tatt av dage og forfulgt på samme sataniske måten. Staten Israel ble reist av *onde ugudelige lovløse menn*, som fra før av hadde blod på sine hender.

En av våre hjemlige og mest ivrige proponenter av sionismen, en kjent predikant, avdøde *Emanuel Minos fra pinsebevegelsen*, han nesten dyrket disse terroristene og opphøyet dem som helter sendt av Gud! Helt ufattelig villfarelsen som han var. De likner heller på **djevler i menneskeskikkelse**. De er alle håndfaste bevis på at Jesus refs av fariseernes ondskap virkelig har tålt tidens tann: Jesus sa om dem...idet han først omtalte demonbesettelse...der en befridd demonbesatt ville bli besatt av syv andre demoner pluss den første som jo tar de syv med seg, og det blir verre enn med den ene demon som var blitt drevet ut av ham, dersom ikke vedkommende tok til tro på Jesus. Og så la Jesus til: «SLIK SKAL DET GÅ MED DENNE ONDE SLEKT!» Altså jødedommen skulle bli å regne som en horde demonbesatte vantro Jesus-hatere. Og slik har det gått. (J.fr. matt. 12, 43-45). De er en morderisk og konspirativ forbryterbande og med et verdensomspennende nettverk, understøttet kraftig av det like befengte USA med dets marionett-presidenter.

De jødiske lederne i Israel var innlærte i massakrenes kunst – de var djevelens løpegutter – de var den moderne tidens nye "seloter". Dolkene var nå byttet ut med moderne maskingeværer, kuler og krutt og bruk av bomber og granater.

Palestinerne var vel heller ikke helt uskyldige – de hadde også en viss blodtørst. Men den store stygge provokatøren var allikevel Israel. Heller ikke gikk de av veien for å drepe tusenvis av deres egne folk, jøder, for å kunne kaste falske anklager mot britene og deres mandatstyring av Palestina i årene 1922 til 1948.

Deres egen opptreden, og som de for enhver pris prøver å få verden til å glemme ved ensidig å fokusere på Hitlers «grusomheter» – bare bekrefter at Israel ble reist i moderne tid av **drevne onde menn**, renspekke forbryterske ateistiske mordere og terrorister som til sin død bedyret sin "uskyld" og så på seg selv som kun slike som "forsvarte" seg mot inntrengerne: Britene og Palestina araberne.

Her skal vi ta en titt på mye av deres ondskapsfulle utspekulerte blodige ferd i historien. Men vi vil også se på hva sionismen står for i etterkrigstiden. Mot slutten av boken skal vi se på den sionistiske "invasjon" i det politiske USA, og på hva sionismen kan ha hatt å gjøre med 9-11 angrepet i New York og Washington.

KAPITTEL 1

IKKE AKKURAT MORS BESTE BARN: ISRAELS LEDERE VILLE JEG HELST UNNGÅ I MØRKE BAKGATER!

Unnskyld for den lange kapitteloverskriften – noe jeg håper gjenopprettes ved at kapittelet er så kort! Men hvis apostelen Paulus fikk stå opp fra de døde, og ta en historisk gjennomgang av de moderne jødernes historie og sionismens trass, ondskap og gudshat, ville han først ha sagt: "Hva var det jeg sa i 2. Timoteus 3? Har jeg ikke advart verden og kristenheten mot den ondskap som skulle komme i endetiden, tiden da vantrens barn, jødedommen som hater Jesus, ville spre sin ugudelighet og skape vanskelige tider?"

Kanskje Paulus' eventuelle sluttreplikk omkring de onde gjerninger som er begått av vantrens barn i endetiden, ville vært: "Jeg visste at dette ville komme, men at det skulle få et slikt omfang faller meg helt utrolig. Jeg vet nesten ikke i hvilken ende jeg skal begynne, når jeg skal sjekke hva de har drevet med opp gjennom historien etter at Gud viste nasjonen bort fra sitt åsyn da jeg konfronterte dem i Rom i år 62!"

Men vi har ikke Paulus blant oss, annet enn i form av de brev han skrev til menigheten ved efeserne, kolosserne og Filemon.

Derimot har vi mange nå levende bibelgranskere og skribenter, slike som jeg (vi er ikke mange nok, dessverre)

som er blitt obs på sionist-jødedommens falskneri og ondskap, og advarer imot denne; særlig advarer vi kristenheten, som har så lett for å være godtroende i alle saker.

Men når vi setter søkelyset på sionismen, finner vi sak etter sak som bekrefter en djevelsk morderisk og antikristelig fremgangsmåte bak dette at det ble reist en stat for Israel i 1948. Både Israels forhistorie – men også deres fortsatte ferd i verden, vitner imot nasjonen som en ulovlig foreteelse i forhold til Gud. Men de utfører også udåder som er ulovlig også i forhold til gjengs rettsoppfatning. Mange av Israels ledere skulle vært stilt for domstolene for krigsforbrytelser, akkurat slik man gjorde med nazistene og nå senest serberne og deres bødler.

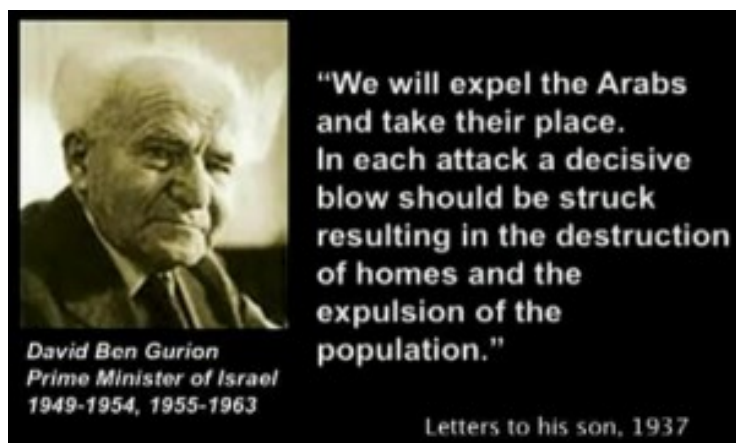
Det finnes side opp og side ned med oppskrevne referater og korrekt terror-historikk der Israels ledere står i sentrum: Som terrorister og masse mordere. Som bombemenn – men som nå må høste det de selv har sådd: Rasende palestinere sprenger seg selv i luften i busser, tog og kafeer i Israel, helt fanatiske i deres hevntørst. Det man sår, vil man høste. Selv om jeg som bibelleser ikke er enig i alt som blir skrevet, så vil jeg allikevel anbefale følgende web sider for dere som leser engelsk. Disse er blant de beste forskere på Israels fortid og nåtid: www.truthtellers.org (Ted Pike), www.jewishracism.com, www.zionistcrimefactory.com.

Store og omfattende historiske referater kan du lese på disse sidene, flere bøker i Pdf er lagt ut gratis av disse bibelforskerne og lærerne. De er kristustroende, selvsagt. Mye av mitt eget stoff er blitt supplert med sitater fra Ted Pike særlig. Men i denne boken, tar jeg inn en del bra stoff fra Dr. Jones og fra [jewishracism.com](http://www.jewishracism.com). På www.google.com/video kan du se store veldokumenterte videos med Ted Pike som går igjennom jødedommens ondskap og drap og deres falsklære slik den finnes i Talmud og Zohar.

Du vil bli helt sjokkert! På jewishracism.com blir bl.a. slike som Albert Einstein av-ikonisert etter noter, og hans mange rabuleringer om universet og skapelsen avsløres som ren plagiatvirksomhet – teorier stjålet fra andre forskere som var klokere enn ham. Men jødedommens kristushatere har klart å beskytte Einstein som et ikon, som derfor MÅ bli trodd. Jødedommens fariseiske vantro ledere og aktivister er notoriske løgnere og de er kristushatere inntil beinet.

Hva var det Moses profeterte over dem dersom de ikke ville tro Kristus? Det var mange forbannelser, og blant annet sa Moses at de på sin ferd under vantroen og ulydigheten, ikke skulle lykkes med noen ting! (5. Mos. 28ff).

Relativitetsteorien er bare et jødisk eventyr, fremsatt av en litterær tyv. Et plagiat. Dette bare som en sidebemerkning...men dog.

Et blikk inn i sionismens grusomheter og ondskap er ikke til å unngå: Det er nok bare å lese vanlig jødisk historie regnet fra mellomkrigstiden og til 1948 da FN gav mandatet og David Ben Gurion ble statens første

leder, og Chaim Weismann ble president. Skal du lese moderne jødisk historie angående staten Israel, blir dette en like bloddryppende historie som å lese om de unevnelige grusomhetene som ble begått mot uskyldige mennesker i Sovjet etter at revolusjonen var et faktum. Likheten er slående! Hvorfor? Fordi det var fra sovjetarven med dens grusomheter, at staten Israels ledere kom...både deres ateisme, gudshat og tørst etter makt. Flere av disse terror-lederne skrev bøker, der de ikke fritar seg for å forsvare deres mange drap og udåder – jeg kommer tilbake til dette. Terroristene selv, dokumenterer egenhendig at de gjorde slike udåder. De var så

dumme i hodet at de ville skryte av sine drap, og ved dette prøve å skaffe seg ettermæle som en helt som bare "forsvarte" Israels rett til å få tilbake et land de en gang ble fordrevet fra. Men historiens dom og Guds dom kan bare bli denne: De er skyldige, så la dem få straffen! Les bildeteksten til David Ben Gurion: En morderisk kommunist.

KAPITTEL 2.

THEODOR HERZL, DEN MODERNE SIONISMENS GRUNNLEGGER NÅR EN BLIND LEDER EN BLIND....

Når man leser historikken om Herzl og hans drøm om å få et land i Palestina for jødene – så er de første ordene som kommer til meg, Jesu ord til sin tids fariseere og skriftlærde: *"Hadde dere trodd Moses, da hadde dere trodd meg"*. (Joh. 5, 46).

Denne åndelige diagnosen fra Jesus er nøkkelen til å innse at hele den talmudiske jødedommen i dag, er imot Gud, for den er imot Jesus. Det er også det stadige sannhetsordet som konfronterer jødedommen for deres opprør og vantro: Det grunner seg i et gammelt trass imot Moses, også siden demonstrert da Gud sendte dem Jesus i årene 29 til 32 med budskap om omvendelse og bot, for at Kongeriket skulle kunne komme i Israel.

Theodor Herzls drøm om å ta tilbake Palestina for jødene, overser totalt hva Moses har talt i saken – som var talt fra Gud Jehova. Herzls drøm er virkelig en drøm, for hadde mannen vært våken, så ville han forstått hvordan hans drøm opponerte fullstendig imot Mose og Jesu ord til Israel.

Her er utdrag av en artikkel som Herzl fikk satt inn i

avisen 17. januar 1896:

"EN LØSNING PÅ DET JØDISKE SPØRSMÅL" – noen oversetter "question" med problem: En løsning på det jødiske problem.

Den tidlige teksten lyder: *"Men vi kan ikke utrette noe uten entusiasme fra vår egen nasjon. Ideen må finne sin vei inn i de fjerneste miserable avkroker hvor vårt folk oppholder seg. De vil våkne opp fra skjebnetung motløshet, for inn i deres livssituasjon vil noe nytt og betydelig komme. La hver og en av dem tenke på seg selv, og hvilke omfattende proporsjoner bevegelsen må utgjøre. Og hvilken herlighet venter de som uselvvisk sloss for saken! En underbar generasjon av jøder vil komme i eksistens. Makkabeerne vil reise seg igjen. Og slik skal det gå: Det er de fattige og enkle som ikke kjenner til hvilke krefter man besitter over naturkreftene, det er bare disse som vil ha den faste troen på budskapet. For disse har aldri tapt håpet om Det lovede Land."*

Når slike menn og vantro talmudister som Herzl sto opp og agiterte for et land i Palestina – var det utenom det Moses hadde sagt, eller Jesus. Hadde Herzl kjent Bibelens ord og Moses, så hadde han istedet advart mot dette han nå prøvde å oppildne til! Han opponerte mot Gud, for han så for seg et land UTEN Jesus som Messias. Et slikt prosjekt må Gud dømme, og det skal han (se Åp. 17 og 18, og Jerusalems undergang).

Han skulle heller advart sine medjøder dersom han trodde Guds ord, med Mose ord: "Vi må passe oss, for Moses har sagt at et fortsatt opprør mot Kristus vil føre til at vi bare blir en liten rest tilbake, om vi så var tallrike som himmelens stjerner! (5. Mos. 28, 62) Moses må ha fullstendig rett, for det han sa om at vi skulle bli ført tilbake til Egypt på slaveskip, ble oppfylt helt under Titus og Vespasian i årene 71 til 73! Vær forsiktige – la oss heller omvende oss til Jesus og tro ham. Herren har slått oss i vår ulydighet, men han vil også lege oss om vi tror

ham igjen.”

Det er en pinlig lidelse å høre kristensionister omtale Herzl som om han var en helt – deres totale uvitenhet om sionismens ugudelige ånd røper seg selv, når vi finner frem Bibelen. Der blir slik trass og sionistisk ulydighet fordømt på det sterkeste.

Men ingen slik omvendelse til Herren fant sted – verken Herzl eller hans kollegaer for sionismens sak. Sionismen er grunnlagt på et frekt opprør mot Gud og Moses, og mot Kristus – som i denne tidshusholdning ber oss å tro ham. Guds vilje er at Israel skal være spredt i nasjonene helt til Kristus sender Elias og til de har omvendt seg helt. Jesus kommer fra himmelen når den lille rest med troende jøder påkaller ham i nødens stund, nasjonalt. Da sier Sak. 13, 9: *”...De skal påkalle mitt navn, og jeg vil bønnhøre dem. Jeg vil si: De er mitt folk! – og de skal si: Herren (Kristus) er min Gud!”*

I Israel skal det ikke oppholde seg en eneste en som ikke tror på Jesus!! At pinsepredikanter og lutheranere og andre, kan overse et så viktig faktum, er totalt ubegripelig. Hvem har blindet disse fra å forstå Bibelens ord?

Det er ikke Gud.

Herzl tok seg den frihet at han uten videre kalte verden der jødene oppholdt seg som om de ennå var under et ”syrisk herredømme”: Han sammenlignet jo med makkabeeropprøret mot Antiokus Epifanes i år 165 f. Kr. – men med den svære feilen at Herzl ikke nevnte DET KATASTROFALE NEDERLAGET JØDENE LED i ettertid av dette. Hans ord om at *”makkabeerne igjen skulle reise seg”*, var rent overmot. Herzl i en total historieløshet, lofte dem en herlighet (seier for saken) uten å huske at makabeernes sak var en katastrofe for jødene og Jerusalem over tid! Makkabeerseieren var bare midlertidig.

Herzl var født 2. mai 1860 i Budapest, Ungarn og døde i Edlach i Østerrike den 3. juli 1904. Han var jødisk journalist – og man sier i diverse leksika at han regnes å være grunnleggeren av den politiske sionismen. Altså, ideologien bak sionismen. I årene 1891 til 1895 var han en av flere journalister som dekket Dreyfus saken i Paris. Jøden som ble falskt anklaget for forræderi. Det er hevet over tvil at det var på grunn av antisemittisme at Dreyfus ble dømt.

Det sies at dette var det som gjorde at Herzl ble tent for å skaffe jødene et permanent hjem i Palestina – han ble skremt av antisemittismen han var vitne til. Han skrev en bok, "Jødestaten". Herzl var ikke den eneste som begynte å virke for at Palestina skulle bli jødenes permanente hjemland – det var flere andre røster ute i 1860- og 70 årene som begynte å nevne dette. Herzls idé var å få hjelp fra stormaktene til å organisere en jødestat i Palestina, og det var dette som også ble tilfellet til syvende og sist. Uten FN ville det aldri blitt noe nytt Israel i Midtøsten.

Etter Herzls død i 1904, ble det Chaim Weizmann som overtok roret, og fikk forhandlet ferdig med stormaktene over en rekke år. I sin bok om "Jødestaten" skrev Herzl noe – som bekrefter for oss hans totale uvitenhet i Bibelens ord – *"...at jeg har ikke funnet noen definitiv løsning på problemet"*. Ja, venner, hadde bare Herzl lest Bibelen og trodd på Moses og Jesus, så ville han sett at det var Guds vilje at jødene skulle oppholde seg i diasporaen, – og Herzl ville kanskje ha blitt overbevist om at deres fremtid ikke avhang av at de selv strevde med å ta tilbake det gamle landområdet, men heller avfinne seg med Herrens domspremiss: Jødene skal for deres ulydighets skyld – som alt nevnt ovenfor – være spredt inntil Herren igjen vil samle dem, idet han sender Elias ned først (Mal. 4ff, Matt.17, 11) og dermed straks få Jesus Messias ned fra himmelen. Men jødene i stort, vandrer rundt i verden – slik det var med Herzl,

helt forblindet i deres hat og vantro overfor Kristus. De ligner trollmannen Elymas som søkte å vende Sergius vekk fra troen, men Paulus i Guds kraft, slo trollmannen med blindhet.

Staten Israel, blinde som de er, ble et uttrykk for opprør og protest mot Guds domspremisser da han fordrev dem i årene 70-73, og fikk dem returnert til Egypt som slaver, slik Moses forutsa.

KRISTENHETEN OVERSER MED VILJE JØDENES FALSKE JESUS-HATENDE RELIGION!

Det verste er ikke at den vantro jøde ikke har evnet å se dette i Bibelens ord og derved anerkjenne at det er Gud Jehova som står bak deres spredning, straff og forbannelse – det verste er at pastorer, ledere og nesten hele kristenheten ikke kan forstå disse ting, men tror at "Gud" har ført Israel tilbake til landet i vår tid. Ja, hva verre er: Kristenheten med dens ledere, overser med vitende og vilje jødedommens kristushatende religion. Dette er en stor skandale! Nei, det er ikke Gud som står bak Israels opprettelse som stat i dag, det er ved den *antikristelige ånd som er virksom i vantroens barn*. Og gjennom dette vil Satan makte å skape en fullkommen plattform i Israel for den kommende Antikrist som Jesus advarte mot. En falsk kabbalamessias som kommer til å føre den endelige ulykken over Israel i en endetidens katastrofe.

Det påtakelige er at vi aldri hører noe fra kristensionistenes talerstoler, hva gjelder hva slags tro disse lederne i sionismen har eller har hatt. Det er nok for sionistene at det er "jøder" – men blir det spurt om de tror Kristus eller ikke? Tror de at Jesus er Guds Sønn? Nei – de er alle sammen helt gudløse, og uomvendte og dersom de har noen tro, slik Shimon Peres har (han er sønn av en rabbiner, og opplært i Talmud), så er den dessverre talmudisk kabbalistisk. En lære og tro som holder Jesus for hat og

under spott. Denne hatlæren er det som hele dagens jødedom hviler på, selv om det er minoriteter blant dem med andre synspunkter. Kristenheten er i stort kunnskapsnektere og øyenlukkere, og gjennom dette er de blitt medløpere til den vantro jødedommens kristusforakt. Faktum er at helt siden like før staten ble opprettet, og etter at den ble opprettet i 1948 og til i dag, har det bare vært opptøyer, drap, attentater, uro, krig og elendighet – uten opphold.

Mose ord om at den *ulydige jødes liv skulle henge på en hårsbredd*, hadde for lengst gått i oppfyllelse. Og de ulydige trassige selvsikre jøder turer frem som de begynte, og deres ledere opp gjennom årtiene bare bekrefter denne gale vei og de unødige vanskeligheter som venter dem i fremtiden med den store trengsel og Antikrist. Når deres synd har modnet helt (Dan. 8, 23-24).

Herzl og hans etterfølgere, hadde med vilje oversett Mose ord: "Om morgenen skal de ønske at det hadde vært kvelden, og om kvelden skal de ønske at det hadde vært morgen" (5. Mos. 28, 66-67). Og denne forbannelsen skulle henge ved dem helt frem til den time da de bekjente sin synd for Herren: "Herre, vi beklager at vi både korsfestet Jesus, og at vi aldri i ettertid heller omvendte oss til ham, men nå angrer vi og ber om din frelse og nåde. Redd oss!" Se Hos. 5, 14 – der det står "...inntil de erkjenner seg skyldige og søker mitt åsyn".

Dette skjer ikke før det bare er en liten tredjedel igjen av Israel etter den store trengselstiden, se Sak. 13, 8. Jesus sa: "*Dere skal ikke SE MEG, før DERE sier: Velsignet være han som kommer i Herrens navn!*"

Når jødedommen og dens talmudiske troende gjemmer seg inne i Talmuds løgnlærer og Kabbalas trolldommer, må det gå galt. Og Israels ledere opp gjennom nyere historie bare bekrefter denne falne nasjonens status, idet de forsvarer sitt stjålne revir – som om dette skulle gis en jøde bare fordi han er en

jøde. Bibelen sier utvetydig at bare den jøde som tror på Jesus Messias, skal få bo i dette landet. Alle andre oppholder seg der helt ulovlig og i strid med Gud Allmektig.

KAPITTEL 3.

VLADIMIR JABOTINSKY DEN JØDISKE TERRORISMENS FAR

Her er en som jeg helst ville unngå i en bakgate situasjon: Vladimir Jabotinsky, den jødiske terrorismens far. Heldigvis er han død. Av Ulf Ekman, leder for Livets Ord i Uppsala, gitt den ære å stå som navngiver og alias til menighetens program for jødisk innvandring fra østblokk landene: "Operasjon Jabotinsky".

De chartrer bl.a. (vet ikke hvor oppegående denne virksomheten er i skrivende stund) skip der de setter om bord jødiske personer og hele familier som vil komme seg til Israel. Ekman har så mager kunnskap om den jødiske terroristens ondskap i historien, at han uten videre så på Jabotinsky som en slags helt, oppreist av Gud. Hvor vanvittige og usannsynlig fanatiske kan kristensionister bli? At predikanter makter å kombinere deres kristustro og Bibelen med kompaniskapet til – eller en form for åndelig relasjon til en slik erke-terrorist som Jabotinsky, går over min forstand. Vi skal se at Jabotinsky var heller å regne som en djevel i menneskeskikkelse, enn noen form for Guds mann.

I midten av 1930-årene, gled terrorismen inn i et høyere gir. Mannen bak dette tidsskiftet i terrorisme i Midtøsten var Vladimir Jabotinsky, en russisk Askenasy jøde fra Stalin-perioden godt indoktrinert i ateismen og gudshatet. Hans fornavn var Ze'ev, men han brukte mest sitt mellomnavn Vladimir. Han ble Haganahs første leder, den første jødiske

forsvarsorganisasjon (jødene kalte den det, men i virkeligheten var den hemmelig/ illegal) som ble stiftet i 1919 av World Zionist Organization.

I 1923 startet han en organisasjon kalt Betar, et navn han hentet fra det fortet der Bar Kokba holdt stand imot syrerne (hellenske) i år 165 e.Kr. Bar Kokbas opprør mot Antiokus førte til en midlertidig seier i Jerusalem – men samtidig ble jødene oppmerksom på at Judah Bar Kokba ikke var jødernes messias. Bar Kokba fremstod som en messias – og som sådan var han da selvsagt en falsk messias. Men denne falske messias var rollemodellen og forbildet til Vladimir Jabotinsky. Samme referanse som tidligere ble brukt av Theodor Herzl slik jeg siterte. Tenk dere da, at en kristen som Ulf Ekman og hans likesinnede – bruker Jabotinskys navn på en organisasjon i vår tid, og i kristennavnets ærend. Vet han da intet om hvem han relaterer seg til? En falsk messias, en forgjenger til den kommende Antikrist! Judah Bar Kokba var alle terroristers forbilde i 1940 årenes Palestina hva gjaldt jødiske innvandrere. Det var på den tiden Jabotinsky startet revisjonist-bevegelsen innenverdenssionismen. Og gjennom dette ble den kjente Irgun Zvai Leumi dannet, som siden ble overtatt av Manachem Begin da Jabotinsky døde i 1940 i New York. Navnet betyr oversatt "Den Nasjonale Militære Organisasjon". Irgun ble stiftet i april 1937.

Kort tid etter ble enda en terror-organisasjon dannet – Lohamei Herut Yisrael ("Soldater for Israels Frihet"). På hebraisk fikk de bare forkortelsen med initialene Lehi. Stifteren var Abraham Stern, og etter hvert ble Lehi også kalt "Stern Gruppen" av seg selv. Men av motstanderne ble de kalt "Stern Banden" og ble sett på som en gangsterbande med drapsmenn – noe som jeg er enig i. Både Irgun, Haganah og Stern var sataniske kristushatende bandittvesen og mordere, en horde lovløse gudshatere, kandidater til fortapelsen lik de vi kan lese om i Åp. 14, 9-11.

Jabotinsky var den jødisk-sionistiske terrorismens far – og han søkte å etterleve det ideal som var vist i historien med Bar Kokba,- og den fariseiske nyere selot-nasjonalismen som hatet syrernes, og siden romernes overherredømme.

Alle de messianske militære opprørerne i jødisk historie vakte sympati i folket, da de anså hellenerne og siden romerne som onde jødehatere. Slik blir også romerne fremstilt av sionister i vår tid: De var jødemordere og jødehatere og antisemitter. Men dette er en løgn – romerne drepte ikke jøder fordi de var jøde. De bare forsvarte sin stilling som verdensmakt, og slo ned det fire år lange jødeopprøret i Judea i årene 66 til 70 e. Kr.

I 1935 tok Jabotinsky avstand fra hovedstrømmen innen sionistbevegelsen, og stiftet den mer radikale "Zionist Revisionist Organization" som en opposent til "World Zionist Organization", som var ledet av Chaim Weizmann.

Israels tidligere statsminister Menachem Begin skrev om Jabotinsky følgende, – 1951 og boken "The Revolt: Story of the Irgun", side 40:

"Opprøret kom fra jorden (les: landet)...den fornyede styrken som kom over oss, og spesielt til vår ungdom, ut av kontakten med jordsmonnet i vårt gamle land (NB: Her løy Begin bevisst. Han var nemlig ikke i slekt med Abraham, men var en hedensk proselytt gjennom sin genarv fra khazarene (Askenasi-linjen) som ble tvangskonvertert til talmudisk jødedom omkring 720 e. Kr. – og khazarene hadde aldri satt sine føtter i Palestina, og det samme gjaldt største delen av sionistlederne, min bemerkn.), er ingen legende men et faktum. Lederne i det britiske utlendighets kontoret hadde ikke noe begrep om dette da de la sine planer...De kunne ikke måle av karakteren til de jøder som kom til Eretz Israel. De antok at i Eretz Israel, også, ville jødene fremdeles ha konstant behov for beskyttelse...Men disse usynlige kreftene, som alltid har reddet det jødiske folk fra å utslettes,

ødela de britiske antakelsene. Vladimir Jabotinsky stod frem, og lærte en generasjon til å yte motstand, og å være rede til å ofre seg, for opprør og krig.

David Raziel stod frem, den største jødiske militær-hjerne i vår generasjon, for å sette i verk en bestemt aksjon; det første angrepet utført av jødiske militærstyrker."

Senere ble Begin leder av Irgun, som ble den mest effektive av 40-årenes terrorist organisasjoner. En annen tidligere statsminister i Israel, Itzak Shamir, hyller Jabotinsky på side 9 i sin bok "Summing Up":

"Uten tvil var Jabotinsky den mest kontroversielle og dynamiske av de mange begavedemenn som hadde satt sitt merke på sionistbevegelsen, og også derfor på staten Israel...Han ble for alltid et mål for sterke følelser, han ble lagt for hat med én gang, han ble tilbedt, fryktet og beundret; akseptert som en suveren leder av noen, og han ble forkastet av andre som en farlig ekstremist hvems konsepter og støttespillere, hvis de ble tillatt å gå fremad, ville ødelegge for selve det essensielle i sionismens sak...I dag er Jabotinskys navn og ånd holdt vedlike gjennom Likud partiet (høyrefløyen), som, i en høy grad representerer og uttrykker hans grunnfilosofi og er, for å si det slik, håndhevere av hans politiske testamente."

Noe å tenke på, hver gang vi hører om Likud-partiet i TV nyhetene. Et parti som vokste ut fra en ren terrorist-filosofi gjennom Jabotinsky, en gudshater og drapsmann.

Fakta om Jabotinsky, slik "Jewish Virtual Library" fremstiller ham, med en viss grad av hvitvasking implisert – et utdrag nedenfor gjort av meg og oversatt fra engelsk (se www.jewishvirtuallibrary.org –) :

"Født 1880 i Odessa, Ukraina – død 1940 i New York.

I en alder av 18 år dro han til Italia og Sveits for å studere juss, og jobbet som korrespondent for flere

velkjente russiske aviser. Hans artikler og reportasjer ble signert med pseudonymet "Altalena".

Pogromene mot jødene i Kishinev i 1903 tente Jabotinsky til å gå inn i sionistaktiviteter. Han organiserte selvforsvarsgrupper og sloss for jødiske minoriteters rett i Russland. Han deltok i å etablere Det hebraiske Universitetet i Jerusalem. Da krigen kom i 1914 dro han til fronten som reporter. Han organiserte en jødisk enhet i krigen der jødiske soldater fikk gå med britene imot det ottomanske riket. Han deltok i slaget ved Jordan elven ved Esalt, i britenes kamp for å ta Palestina fra tyrkerne.

Han var leder for Haganah i 1920, da han sloss mot arabiske opprørstyrker, og ble dømt av den britiske mandat regjeringen til hardt straffarbeid i 15 år. Men det ble et stort folkeopprop mot britenes dom, og han fikk amnesti og ble sluppet fri fra Acre fengselet.

I 1925 etablerte han Union of Zionists Revisionists (Hatzohar, hebraisk) som krevde en umiddelbar etablering av en jødisk stat. Etter en utenlandstur i 1929, ble han nektet innreise i Palestina, og måtte leve i diasporaen for resten av sitt liv.

I 1937 ble Irgun organisasjonen Jabotinskys militære apparat, og han ble dens leder. Ved Jabotinskys samarbeide med en illegal immigrant-bevegelse til Palestina kalt Af Al Pi, var han delaktig i mer enn 40 skipslaster med ulovlige immigranter til palestinske havner. (Min bemerkn.: Det er fra dette at Ulf Ekman og Livets Ord har hentet sin relasjon – dette med skip som fraktet jøder ulovlig til Palestina, hjulpet av Jabotinskys kontakter i USA osv).

Men slike åndelig blinde sionistkristne som Ekman, har lukket øynene for at disse "heltemodige" skipslastene med illegale immigrantjøder, dessverre ble brukt av Irgun og Haganah som gisler, for å ha noe å skylde på britene. Jeg

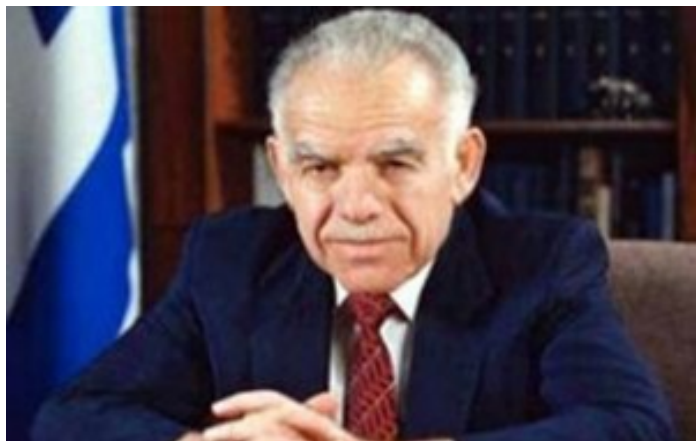
kommer snart til dette. Verken Jabotinskys navn, eller hans etterfølgere fra 1940 og fremover, har noe ærefullt eller opphøyet over seg. Tvert imot. Det var en riktig ondsinnet skurkegjeng alt sammen. Jeg nekter å tro at Ulf Ekman ikke har visst om Jabotinskys råtne bakgrunn – og dermed har Ekman gjort felles sak med den onde vantro jødedommen, stikk imot Paulus' bud til Guds menighet! Til mine kristne kollegaer: Vend dere bort fra slike! (2. Tim.3ff).

Jabotinsky ble etter sin død i 1940 i New York, flyttet til Israel med sin avdøde kone Jeanne, og de ble begravet på Mount Herzl (høyde i Jerusalem oppkalt etter Theodor Herzl) etter ordre fra statsminister Levi Eshkol i 1964.

Men les selv fra websiden jeg angav her. Gå deretter til Encyclopedia Britannica der du også kan slå opp Jabotinsky. Sett fra britiske historikers side, – og vei så dette opp mot den jødiske versjonen – som anser Jabotinsky som en helt. Ulykken med falsklæren og blandingslæren innen pinsekarismatiske miljøer, slik som bl.a. Ekman – medfører også at de heller ikke klarer å forstå hva Bibelen lærer om Israel og deres straff under Guds dom fra år 70 og romerkrigen. De klarer ikke å lære rett omkring evangeliets orden, og heller ikke hva gjelder Israels ve og vel. De er helt forvirret og udugelige i troen hva gjelder å fremstille sannheten. De gjør også stikk motsatt av hva Gud sier vi skal, og gjør felles sak med den fariseiske jødedommen – noe Paulus på Guds vegne ber alle kristne å frastøte seg, slik nevnt ovenfor.

KAPITTEL 4.

YITZAK SHAMIR:
HAN VAR EN FULLBEFAREN TERRORIST,
OG HAN STOD PÅ NAZISTENES SIDE...

Yitzhak Shamir var den nest viktigste terror-lederen i 40-årene for sionistene. Han var leder for Lehi, eller "Stern Gruppen" som de kaltes av sionister. De jobbet parallelt og sammen med Irgun. De var sammen bl.a. med Irgun i den

grusomme Deir Yassin massakren – der de drepte en hel arabisklandsby mens de sov i sine senger. Inkludert kvinner og barn. Men Jabotinsky var inspirasjonskilden både for Shamir og for Begin, begge ble terrorister med blod på hendene. Men fra 1943 var det Begin som tok over ledelse av Irgun. Likud-partiets første statsminister fra 1977.

Partiet ble startet av Ariel Sharon, men ble i hovedsak ordentlig etablert ved Beginshjelp.

Men det hefter noe uhyggelig ved Shamir. Hans kyniske og asosiale sinn avslørte han i 1941– riktignok en ung mann, men allikevel en som trodde på sionismens sak. Han var villig til å "selge sin jødiske sjel": Han stod frem og mente at man måtte samarbeide med Hitler, imot britene.

Bak denne slutt tanke stod et 8 års langt samarbeide mellom det sionistiske lederskapet og Naziene – alt for å prøve å få til en stat i Israel. Men forhandlingene mellom Nazi-Tyskland og Stern, Shamir og deres venner, tok en brå slutt – da allierte tropper fikk tatt Stern og Shamir i juni 1941. En av Shamirs nazivennlige kollegaer, Naftali Loubentchik, var faktisk arrestert i Damaskus ved tyskernes etterretningskontor der. Andre medlemmer av sionistgruppen som samarbeidet med naziene, fortsatte å pleie kontakten med dem, inntil de hørte at Itzak Shamir var blitt arrestert – i desember 1941 – og tiltalt av de britiske myndighetene for "...terrorisme, og medløperi for den nazistiske fienden." Litt av en bakgrunn å ha, for en mann som ble Israels

statsminister, ikke sant?

Du kan lese hele utredningen på 16 sider, av R. Garaudy, om du går til:

www.biblebelievers.org.au/zionmyth2.htm – jeg anbefaler dette. Sitatref. til alle sitater. Du vil faktisk kunne lese om tilfeller, der jødiske Betar leire (ungdom for sionismen) som hadde blitt antastet av SS, fikk oppreisning da de anmeldte dette til Gestapo. Gestapo avstraffet de SS folkene som hadde antastet jødene, og spurte om de også kunne gjøre mer for sionistjødene i tillegg! Les selv. Dette bør du ikke gå glipp av, dersom du søker sannhet i saken.

Hva de fanatiske halvsprø sionistlederne i den 2. verdenskrig var villige til å gjøre, for å få boi Israel, er ganske uhyggelig lesing. Og Shamir var villig til å samarbeide med jødernes egen motstander, Hitler – bare sionistlederne fikk sette foten i Israels land! Hvilke djevler i menneskeskikkelse. Forrædere og ondsinnede mennesker. Menn uten noen normal sympati for andres lidelser, menn som vil rive til seg makt og glans, mens deres egne landsmenn betaler prisen i Hitlers arbeidsleire.

Og slike menn skulle være av Gud? Ja, noen kristensionister er så enfoldige at de tror at Israels onde ledere i historien er reist opp av Gud. Jeg vil heller si, som sant er: De er straffet av Gud. Og som Jesus sa til fariseerne: Djevelens ormeyngel!

Roger Garaudy, forfatter av det refererte dokumentet, nevner bl.a.:

Da krigen mot Hitler tok til, så gjorde nesten alle jødiske organisasjoner felles sak med de allierte styrker. Noen av de mest fremtredende lederne, som Weizmann, sa klart ifra at de stilte seg på de alliertes side; men den Tysk Sionistiske gruppen, selv om den var i minoritet på den tiden, tok parti for den motsatte siden: Fra 1933 til 1941 hadde de gitt seg

til et politisk kompromiss og faktisk et regelrett samarbeid med Hitler. Nazi-byråkratiet, enda de forfulgte jøder, for eksempel ved å utestenge dem fra Sivilforsvaret, holdt kontakten med de sionistiske lederne, og innrømte dem særbehandling og skilte mellom dem og de jøder som skulle hentes til leirene.

De sterkt organiserte sionist-lederne samarbeidet med naziene i åtte år. Det eneste måletvar å skape en sterk jødisk stat, mens deres eget rasistiske (læren fra Talmud og Zohar) verdenssyn gjorde dem mer anti-britiske enn anti-Nazi. Og Shamir var en av disse slue kyniske smiskerne som logret for Hitler!

Men det er også et faktum, slik og Garaudy skriver: Den 5. september 1939 skrev Weizmann et offisielt brev til Neville Chamberlain, Englands statsminister, der han erklærte:

"Vi jøder står på Storbritannias side og skal sloss for demokrati."

Videre skrev Weizmann:

"De jødiske representantene er rede til å underskrive en avtale straks, for at alle våre resurser inkludert mannskaper, teknikk, og materiell er disponibelt, ja alt vi kan gjøre".

Brevet ble trykket i "Jewish Chronicle" av 8. sept. 1939; dette var det samme som en virkelig krigserklæring imot Tyskland fra det jødiske folk – og bidro straks til å aktualisere plassering av alle jøder i Tyskland i leire – siden de var innbyggere av en "nasjon" som var i krig med Tyskland. Dette var nok et veldig uklokt trekk av Weizmann. Å erklære en nasjon krig kan bety det samme som døden – enten man trekker rasisme inn eller ikke!

Tenk deg at Norge er i krig med et araberland. Plutselig går lederen, eventuelt imamen i Norge, som representerer det

land vi er i krig med, og erklærer på vegne av samtlige arabere i Norge: "Heretter stiller vi oss helt på den nasjonens side som Norge er i krig med."

Hva skulle da de norske krigslederne gjøre? La disse gå fritt omkring, slik at de eventuelt kunne sabotere alle vitale funksjoner i landet for å hjelpe Norges fiende å vinne?

Dette var det den ukloke Weizmann gjorde – og det gav Hitler et ekstra vanntett alibi til å gyve løs for fullt mot jødene i Tyskland og de land han okkuperte. De hadde jo erklært Tyskland krig: Tot an der juden!

Dette var det Moses sa da han profetisk uttalte forbannelsen over den vantro ulydige jøde og israellitt i 5. Mos. 28, 20:

"Herren skal sende forbannelse, forvirring og trussel mot deg i alt det du rekker din hånd ut til og tar deg fore, inntil du blir ødelagt og går hastig til grunne for dine onde gjerningers skyld, fordi du forlot meg."

Dette passer særlig inn på Nazi-tiden, der jøden "gikk hastig til grunne" i arbeidsleireneslike som bl.a. Auschwitz. På matmangel lutten av krigen, og også ved tyfus epidemier lus. Weizmanns offentlige uviselige krigserklæring (som underslås av alle kristensionistene) satte virkelig fart i forvirringen innen jødedommen som hater Kristus.

Denne erklæringen gjorde med ett trylleslag alle tyske jøder til lovlig vilt, under krigsministeriets særlover.

David Ben Gurion avslørte sin virkelige holdning overfor "jødeproblemet" – da han varubetenksom nok til å si følgende ord den 7. desember 1938: (Vi forstår hvilken ugudelig mann han virkelig var) –

"Hvis jeg visste at det var mulig å redde alle barna (jødiske) i Tyskland ved å sende dem til England, men bare halvparten av dem ved å sende dem til Eretz Israel, så ville jeg ha valgt den sistnevnte løsningen. For vi må ta med i beregningen ikke bare livet til disse barna men også historien til Israels folk."

De sionistiske lederne i 2. verdenskrig hadde ikke prioritering på å redde flest mulig jøder; de hadde bare ett begjær – og det var overordnet alt annet, uansett prisen å betale: De skulle ha et land i Midtøsten, Eretz Israel. De selv stod ikke umiddelbart i den største faresonen. Men de lot deres egne landsmenn – den vanlige jøde og intetanende – bli ofret slik at de griske ugudelige lederne kunne en dag stå trygt i Israel, som storfolk.

Kjenner vi ikke denne grådighetskulturen igjen fra andre deler av verdenshistorien der imperier har vokst frem? Lederne karrer til seg alt, mens allmuen må ta til takke med smuler, og mange betale med sitt liv.

Jo mer vi studerer jødisk moderne historie, jo mer trer det frem et mønster: Det er en satanisk grådighet bakenfor som drivkraft, en ulydighet mot den forvisningsdom Gud felte da han lot romerne sende dem til Egypt i hht.Mose ord i 5. Mos. 28, 68. Tilbake til det slaveri han en gang berget dem fra. Dette sier litt om alvorret i den forbrytelsen de ble dømt for:

Kristusfornektelsen gjennom de tretti år vi leser om i Apostelgjerningene. Og dette mønster blir tettere og tettere, mens dette folket modnes i synden til dom og til den undergang vi leser i Sak. 13, 8 – der bare en tredjedel jøder som tror Kristus, blir de som overlever Harmageddon tiden.

Alle Israels ledere siden 1948 er en levende bekreftelse på

nasjonens fortsatte ondskap og kristusforakt, og deres liv er en eneste lang åpenbaring av **avgunnsdyp ondskap, terror, vold, svik, forræderi, løgn og sjelesalg** – mer enn det vi noen gang har kunnet lese om andre folk og nasjoner. Det er rett det som Sakarja sa, at *"jødene ble til en forbannelse på jorden"*, fordi de fornektet Kristus (Sak. 8, 13).

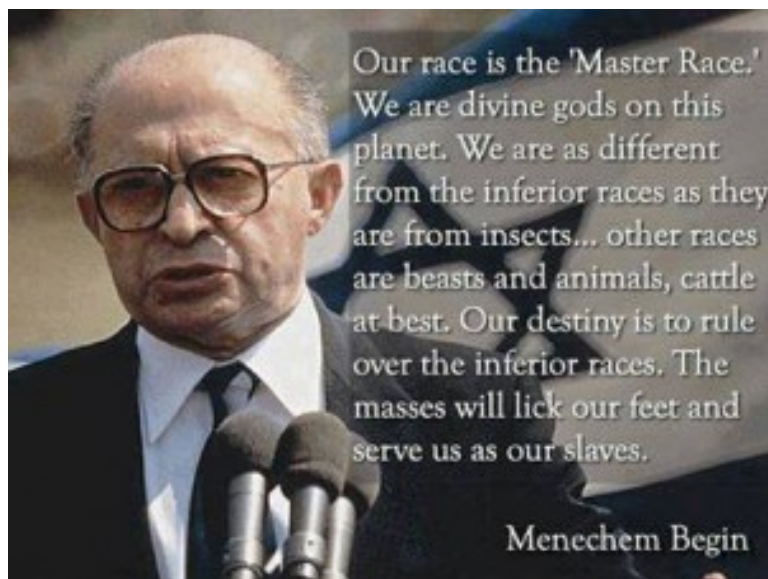
Mens Hitler tok til fange jøder i Tyskland og de okkuperte landene, mesket sionistlederne seg med å forhandle frem gunstige betingelser for å skape et land i Israel – uten omtanke for allmuen som led forfølgelsen. De var maktgale til det ytterste vanvidd – og oppfylte igjen Mose profeti om at jødene skulle bli drevet til vanvidd under forbannelsestiden (5. Mos. 28, 28).

Ta bare den følgende avskyelige episoden med jødene i Ungarn:

Da Naziene begynte å deportere jødene i Ungarn, så startet Rudolf Kastner, vise-president for sionistorganisasjonen, forhandling med Eichmann, på følgende grunnlag: Hvis Eichmann tillot utreise for 1684 "brukbare" jøder som ville bli veldig nyttige i oppbyggelsen av en fremtidig stat i Israel (kapitalister, teknikere, soldater, etc.) så ville Kastner la Eichmann få 460000 jøder til å tro at de bare skulle forflyttes, og slettes ikke kjøres til Auswitch – som de ivirkeligheten skulle. Hvilket djevlesk samvittighetsløst utspekulert kjøp-og-salg av kostbare sjeler for evigheten! En grådig jøde som tilbyr sine landsmenn gratis omtrent, til straffarbeid, bare 1684 "utvalgte" jøder, arbeidsnyttige for sionistplanene og staten Israel får reise til Palestina. Det er nesten så man ikke klarer å tro dette. Hvilken ondskap og bedrag. Og slike sionister skulle altså være oppreist av Gud? Aldri i livet! Les mer om Kastner-saken i skrevet jeg viser til.

KAPITTEL 5.

MENACHEM BEGIN: DRAPSMANNEN FRA DE POLSKE SOVJETBRIGADENE

Man får problemer med å skille dem fra hverandre – for deres historie og moral er til de grader innvevd i hverandre, slik at man får lyst bare til å felle en eneste summarisk dom: Send dem loddrett ned i fortapelsen! (Men vi kristne kan selvsagt ikke lyse forbannelse

over noen. Vi overlater dommen til Herren. Hevnen hører Gud til, alene, og bare han kan frelse). Bare apostlene i sin tid, hadde makt til å fastholde synder den tiden de tilbød Israel Riket på jord.

Slik Peter sa til trollmannen Simon i Cæsarea år 40 da Filip og Peter og Johannes stod der og forkynte for folket (Apg. 8, 18-20). Simon ønsket å kjøpe seg makt, slik at han kunne bli en storkar sånn som Peter. Men Peter forbannet Simons sølv og gull, og truet med fortapelsen fordi han ønsket å kjøpe seg åndelig kraft. Og ba han å omvende seg.

David Ben Gurion, om Begin: *"Begin hører unektelig til under kategorien for Hitleraktige typer. Han er en rasist, klar til å drepe alle arabere i hans drøm om samling av Israel, rede til å anvende ett hvert virkemiddel for å realisere dette hellige mål."* **Les den engelske teksten i bildet. Begin var en ihuga rå rasist av verste sort!**

Disse terrorlederne Jabotinsky, Gurion, Shamir, Begin, Sharon og flere – var makttørste drapsorienterte diasporajøder, som ville trosse Herrens avgjørelse med å

annullere Israel slik han gjorde i år 70. Så maktgale at de gjerne ofret deres egne landsmenn i et kynisk kjøp-og salg spill, der intet var for kostbart bare de fikk være ledere og herrer i Eretz Israel. Og så har naive lettlurte kristne i Norge latt seg rive med og tror at Gud igjen har oppreist Israel.

Men aldri i livet om Gud noen gang kommer til å bruke slike forbrytere og illgjerningsmenn til å jobbe for seg. Nei, han skal sende sin egen Sønn Jesus fra himmelen – og Israel blir ikke noen nasjon for Gud før dette skjer. Det er bare den Jesus-troende jøde og isrealitt som får lov å oppholde seg i Israel når Riket igjen blir tilbudt dem. Den troende – er en slik som Abraham var. Ved tro ble han rettferdiggjort, da han lød Gud og gjorde som Gud sa til ham.

Moderne sionister er det stikk motsatte av Abraham, de er en regelrett fornærmelse for Gud Jehovas navn og all rettferdighet! Og kristenheten som støtter disse avsindige fornærmelsene, vet ikke hvor tankeløse de er – de støtter alt som Gud i sitt Ord har forbannet, – les bare 5. Mos. 28. Og les om igjen Paulus i 2. Tim. 3, 5: *"Disse har skinn av gudsfrykt, men forneker dens kraft. Slike skal du vende deg fra."* Paulus sa også om den samme gruppe vantro jøder:

Deres dårskap skal bli åpenbar for alle. Det er dette vi ser synliggjort for hele verden siden Israel ble en kunstig antikristelig stat. Deres ondskap og dårskap (kristushat) er blitt viden kjent, og alle oppegående mennesker i verden vet om dette. Det er bare de dåraktige kristensionistene som lukker øynene for sannheten.

Menachem Begin var polsk Askenasi slekt, slik jeg nevnte. Det vil si: Uekte jøde, fra kazarslektene som ble proselytter til den fariseiske jesushatende jødedommen omkring år 720 e. Kr. under det at Kong Bulan i Kazaria (Østrusland-Sentralasia) importerte 200 rabbinere for å ta nasjonen inn i jødisk tro.

Begin var sovjetateist på harde livet, og en dreven soldat allerede som ung. Han ble født i Brest Litovsk i Russland 1913. Etter et liv som terroristleder, og deretter israelittisk politiker vant han, sammen med Yitzak Rabin og Yassir Arafat, Nobels Fredspris i 1978.

At norskelærde ledere av en slik ærefull Nobel pris komité kunne gi fredsprisen til en dreven jødisk terrorist, (og en palestinsk) ble det mange protester på i sin tid. Her var det kamelsluking stor stil! På begge sider. Fredsprisen ble regelrett prostituert ved denne feilaktige vurderingen. Uansett den begrunnelse komiteen gav for å utdele den. Man mente at dette ville bidra til å skape fred, men der viser historien at komiteen tok fullstendig feil. I ettertid har det vært større og mer omfattende terror- og krigshandlinger enn noen gang tidligere.

Tenk ikke minst på Libanon sommeren 2006, og den israelittiske berlinmuren mot Gaza. Begin var så hardhudet og sta i sitt kristushat at han forsvarte de onde handlingene som ble begått da Haganah bombet et immigrantskip i Haifa, den 5. nov. 1940. S.S. Patria ble sprengt opp i havnen, og 276 illegale immigranter ble drept.

Bakgrunnen var at britiske myndigheter nektet skipet landgang, og da måtte det ta med immigrantene tilbake. Dette utnyttet Haganah kynisk: De sprengte sine egne landsmenn, menn, kvinner og barn, som var glade da de for første gang fikk se Israel – og BANG! så var de døde. De hadde antakelig levd lenger om de ikke hadde reist til Israel – der de morderiske jødiske terroristene kunne bruke dem i et kynisk spill, for å få verden til å tro at det var britene som sprengte skipet.

Jødiske terror organisasjoner, deriblant Irgun ledet av Begin, Haganah ledet av Jabotinsky og senere Shamir, og Stern Group ledet av ivrige sionister – de brukte sitt eget folk som gisler og forhandlings- og pressvåpen, slik at man

kunne gi fienden skylda for udåden, og skape hat mot dem.

I mandattiden med britene, kom ofte den vanlige intetanende jøde i klemme mellom terroristene og britene – og ble brukt som utstillingsdukke – som døde sådanne – for å skyve skylda over på britene og få verden til å hate dem. Eksempelvis: I 1941 og 42 så tilbød Gestapo å frakte tyske jøder ned til Spania for \$ 1.000,- per familie, på betingelse av at de ikke kunne flytte fra Spania og til Palestina. Men Jewish Agency avslo tilbudet – de må flytte til Palestina eller lide i de land de bor i.

Og som nevnt ovenfor, i 1944 fikk de ungarske jøder et liknende tilbud, men jøden Kastner ødela for dem med sitt sionist-fanatiske syn. Han ville ha bare spesielt "utvalgte" nyttige jøder til Palestina.

Både Tyskland og Storbritannia ble enige om å evakuere en halv million jøder og nyetablere disse i britiske kolonier. Men Jewish Agency sa nei, de må bosette seg i Palestina eller lide i sine egne land.

Så de sytende klagende sionistene i dag som gir Hitler og naziene all skyld for et påstått 'holocaust', de kan tie still. Deres egne sionist-fanatikere var med på dette!

Britene innvilget 300 rabbinere med deres familier innreisetillatelse til kolonien Mauritius, med gjennomreise via Tyrkia. Men Jewish Agency stoppet også denne planen, og sa at disse rabbinerne og familiene **"...burde vært gasset i hjel fordi de var utro mot sionismens sak!"**

Hvilke djevler i menneskeskikkelser, disse jødiske sionister i den 2.verdenskrig. Og man gir Hitler hele skylda. Man sier at "ingen hjalp jødene, verken kristne eller verdslige..." men det er løgn. De ble nektet hjelp av sine egne, de fanatiske sionistene, slike som blir lovprist av naive pinsevenner, karismatikere og andre kristne trosgrupper i vår tid – de man kaller kristensionistene. Sionismen har blod på

hendene så det holder. Det er bare så tragisk at Emanuel Minos aldri fikk opp øynene for sannheten!

Dette skrev Begin om bombingene av S.S. Patria i 1940:

"Patria fikk aldri mer seile. Jødiske terrorister plasserte en bombe om bord for å hindre at den seilte ut igjen. Den eksploderte og mer enn to hundre jøder ble drept eller druknet. De britiske myndighetene noterte at dette ikke var en Irgun Zvai Leumi

operasjon; det var Haganah som hadde plassert bomben."

Begin var medskyldig og bakmann via sitt lederskap i Irgun, for bombingene av King David Hotel i Jerusalem, hovedkvarteret til det britiske mandatstyre, og over 90 mennesker – inkludert jøder ble drept. Samme gjaldt Dei Yassin massakren som jeg har nevnt, der man massakrerte en hel landsby utenfor Jerusalem men de sov, og over 250 døde. Irgun og Stern-banden jobbet sammen for å skremme palestina-araberne til å flykte fra landet, før FN mandatet ble gitt i 1948.

Hva slags tro han hadde, Begin? La hans gjerninger og ondskap vitne om troen hans!

KAPITTEL 6.

YITZHAK RABIN
NOBELPRISEN MAKTER IKKE Å VASKE
BLODET FRA HANS HENDER

Rabin føyer seg også inn i rekkene av jødisk-sionistiske voldsmenn og terrormedløpere. Men Nobels Peace Prize i 1994, kunne ikke fjerne blodet fra hans hender.

Rabin er blant de få lederne i sionismens sak og nasjonen Israel, som er en innfødt israeler. Han ble født i Jerusalem 1. mars 1922 av russiske immigrant foreldre.

Her er en oppsummering i korte drag av hans livs "høydepunkter":

I 1941 slutter han seg til Palmach, en illegal/hemmelig terrororganisasjon som bekjempet britene, og som var ledet av Moshe Dayan, krigsherren fra 1967-krigen. Rabin gikk da på ungdomsskolen.

I 1948 ble han kommandør for Harel Brigadene som forsvarte Jerusalem i krigen mot araberne. Han har overkommandoen over en forvisning av palestinere – 50000 kvinner, barn og menn, fra kystområdene.

I 1964 forfremmes han til "Chief of Staff" – som tilsvarer Gen. major i rang.

I 1967 er han med og planlegger krigen som brøt ut den 6. juni. Israel okkuperer Vestbredden og tar Øst Jerusalem fra Jordan, Gaza stripen fra Egypt, og Golan (Galilea) høydene fra Syria.

I 1968 slutter han i hæren og gis oppgaven som Israels ambassadør til USA, som han har frem til 1973.

I 1974 utnevner det ledende Labour-partiet (Arbeiderpartiet) Rabin til å ta over som statsminister etter Golda Meir, som avgikk etter Yom Kippur krigen i 1973. Dette til tross for at Rabin var ansett å være fersk som politiker og diplomat.

I 1975 er Rabin vert for Henry Kissingers skytteldiplomati for å skape en fredsavtale mellom Egypt og Israel.

I 1976 gir Rabin klarsignal for det kjente raidet i Entebbe for å frigi flygislene i kaprer dramaet.

De klarer å redde ut over 100 passasjerer og mannskap fra de palestinske kaprerne.

I 1977 går Rabin av på grunn av sin hustru Leahs ulovlige bankkonto i USA. Utenriksminister Shimon Peres får ledelsen av Labour, som taper flertallet overfor dets opposisjon, Likud partiet. I 1979 ble fredstraktaten mellom Egypt og Israel undertegnet.

I 1984 kommer Rabin atter tilbake til statspolitikken, og blir forsvarsminister i koalisjon mellom Labour og Likud.

I 1988 beordret Rabin at israelske soldater heretter skulle brenne bensin på palestiner som gjorde opprør mot overherredømmet på Vestbanken og i Gaza. Han mente at dette ville sette skrekk i opprørerne og holde dødstallene nede.

I 1992 tar Labour tilbake politisk flertall i Juni-valget, og Rabin blir igjen statsminister – etter tidligere på året å ha blitt partileder etter Peres.

I 1993 møtes Rabin, Peres og Yasser Arafat i Washington hos pres. Bill Clinton der de signerer avtale om en deling for palestinsk stat i Gaza og Vestbanken. De får Nobelprisen i 1994.

I 1994 møter Rabin Kong Hussein av Jordan i Washington den 24. juli og signerer en erklæring der krigstilstanden mellom Israel og Jordan opphører, etter 46 år.

I 1995 signerer Rabin, Peres og Arafat en ny avtale som utvider palestina-området. Den 4. nov. blir Rabin offer for et attentat, og dør av skadene, under en fredsturne i Tel Aviv. En høyrefløy fanatiker ble mistenkt for drapet. Opplysningene er fra jewwatch.com.

Rabins kynisme avslørte seg særlig da han gav ordre om å **brekke bena på palestinere som driver opprør. Dette er grovt brudd på Geneve-konvensjon og andre menneskeretter.**

Det er en planlagt handling som går under tortur og pine, og kan ikke forsvares – selv om det er snakk om opprør. Når man har blod på hendene fra før av, både som terrorist fra 1941 i Dayans terrororganisasjon, og siden ved militære verv og oppdrag, så sitter dette igjen. Han døde deretter: Drept av en av sine egne, en jøde fra opposisjonspartiet.

Det finnes flere en kunne studert – og der en finner liknende bakgrunn med terror, militærtjeneste etc. – slike som Ariel Sharon og Benjamin Netanyjahu. Den førstnevnte var en total krigsherre, og sistnevnte har erfaring som kommandosoldat.

Men jeg vil avslutte denne omtalen med å trekke frem Ariel Sharon – av mange kalt **"Slakteren fra Sabra og Shattila"**. Et klengenavn han fikk for å ha stått bak massakren i de to flyktningleierene i Libanon i 1982. Det er hevet over tvil at Ariel Sharon var hjernen bak den uhyggelige massakren av over 800 kvinner, barn og menn i flyktningleiren.

KAPITTEL 7. ARIEL SHARON: SLAKTEREN FRA SABRA OG SHATTILA

De uhyggelige bildene gikk verden over i media – lik strødd omkring i gatene fra Sabra og Shattila utenfor Beirut.

Jødenes egen granskingskommisjon, Kahan kommisjonen, kom frem til at Sharon var delaktig i ugjerningen.

Andre og mer nidkjære granskere har kommet til at Sharon var hovedmannen, siden han da var forsvarsminister i Israel.

Massakren fremstår i et uhyggelig lys: Det er forsøkt dekket over hvem som var de ansvarlige. Man prøvde å gi skylda til andre politiske grupper enn Israels regjering.

Skandalen var et faktum da det ble oppdaget i ettertid, at det var en planlagt kynisk drapsplan som ble utført.

En av de som har satt seg grundig inn i saken er journalisten Tim Llewellyn i Media Monitors, og jeg tar med en omtale som han har skrevet for internettavisen:

"Den 14.september 1982 ble den kristne valgte presidenten i Syria, Bashir Gemayel, drept i et bombeattentat da han var på ett av partikontorene i det kristne Øst Beirut. Som en konsekvens – invaderte presidentens allierte, de israelske styrkene, det vestlige Beirut, i strid med avtaler som tidligere var inngått med bl.a. USA. Deretter ga Ariel Sharon,

forsvarsminister i Israel, ordre om å "renske ut" for mulige terrorister – han fikk libanesiske falangister og milits til å gjøre "jobben" under militært oppsyn fra Israels styrker i Beirut. Og dermed satte militsen i gang og massakrerte omkring 800 personer (noen påstår 1500), de fleste sivile, over en tid på to netter og en dag. Israels militære sperret

portene.

Bare minutter etter at vi fikk innsyn i Sabra og Shattila leierene i Vest Beirut i 1982, visste vi hva som var skjedd og hvordan det hadde skjedd:

Hundrevis av drepte palestinske flyktninger lå strødd i større og mindre klynger ut over i gatene, man så døde småbarn i mors armer. De var ofre for hevngjerrige libanesiske falangist-kristne militsstyrker under overoppsyn av israelske militære. Vi rapporterte de kommende timene etter, om at det enten var kriminell neglisjering fra israelerne og deres offiserer, eller dødelig "se-mellom-fingrene" med drapene.

Våre slutninger omkring massakren ble bekreftet over ett år senere da Israels egen undersøkelseskommissjon, Kahan-kommisjonen, kom til at Israels forsvarsminister Ariel Sharon hadde personlig ansvar for massakren; sammen med de generaler og offiserer som stod under dennes kommando, inkludert Rafel Eitan. Det ble konkludert med at offiserene ikke stod under noe personlig ansvar, siden de bare utførte ordre fra høyere hold.

For å si det forenklet: På sensommeren 1982 da Israel hadde sin tre måneders kampanje imot PLO styrker i Libanon, i det de ødela og drepte tusenvis av libanesiske og palestinske sivile, var det ingen som var kjent med regionen og som hadde øyne å se med og en hjerne å tenke med – som ikke forstod at dette var et hevntokt på grunn av falangistenes hat og forakt for palestinerne. De var oppsatt på hevn og utrydding dersom en gyllen sjanse bød seg. Vi visste alle om dette, og falangistene prøvde ikke legge skjul på dette, ikke engang overfor israelske offiserer der de stormet frem oppover i Libanon.

Bare seks år tidligere hadde jeg dekket nyhetene om en falangistdrevet massakre av palestinere, i omtrent samme

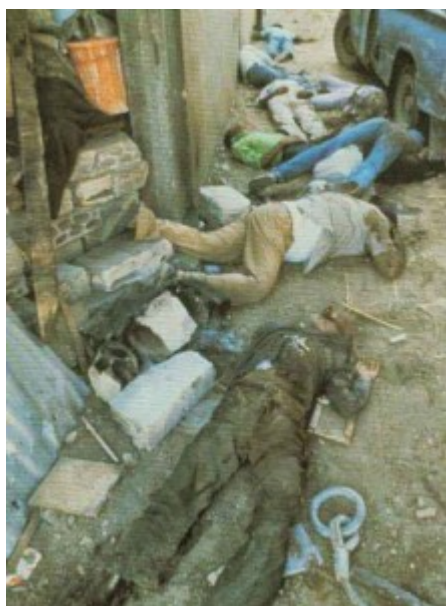
antall, ved Tel Al-Zatar flyktingleir i det kristne Øst Beirut.....»

Her slutter mitt sitat fra journalist Tim Llewellyn i Media Monitor. En mediamann som har sett det meste. I samme utredning og artikkel viser han til den israelske general Eitans ord, der denne sa om det som var i ferd med å skje:

"Jeg kan allerede se i deres øyne (falangistenes) hva de venter på". Den israelske generalen under Sharons befal kunne ha grepet inn og hindret massakren, men valgte å lukke øynene, i sionismens navn!

Her hjemme på berget er vi vant til å søke å hjelpe flyktinger, uansett hvilket område og land de kommer fra, og er blitt kjent for vår store statlige støtte til flyktinger verden over i flere ti-år. Men når vi leser om "Guds folk, Israel" – så er de pådrivere for massedrap av flyktinger i deres nærområder. Vi vet alle hvilken åndskraft dette kommer fra: Djevelen, Satan. Dermed vet vi hvorfra den onde kraften kom, når vi diskuterer lederskapet i Israel, men særlig i dette tilfellet med "Slakteren" – Ariel Sharon.

Sommeren 2006 var det statsminister Olmert som sendte drapstyrker inn i Libanon.....hvem blir den neste?

Min konklusjon om disse lederne – hva de enn heter – er at de stort sett ikke toer sine hender for vold, terrorisme, slue politiske kjøp-og-salg av sjeler, drap og militære massakre av intetanende, bombeattentater. Alt sammen for å "forsvare" landtyveriet fra palestinaaraberne i 1948 – et land de hadde hatt i 1300 år på grunn av at Gud drev jødene vekk fra landet. Alle

Israels ledere står fjernt fra alt en kan forbinde med sann kristendom og tro på Gud ved Jesus Kristus. De er alle dyrkere av en ugudelig religion som fremlæres gjennom Talmud og Zohar.

Det er en kjent sak at Sharon ble sparket på grunn av Sabra og Shattila.

Men terroristen Menachem Begin, tok ham inn i regjeringen da han ble valgt til statsminister. Og i løpet av de neste 16 årene fikk Sharon fire minister poster, inkludert å være forsvarsminister, og ble endelig statsminister i februar 2001. Samme år som 9-11 katastrofen. Går du inn på det offisielle nettstedet til Israels statsminister, finner man intet om Sabra-Shattila massakren. Den er bevisst feid under teppet. Det ble forsøkt innkalt til rettssak mot Sharon i Belgia, av slektningene til de drepte, for krigsforbryter domstolen, men det opphørte ved Sharons død i 2005.

Ariel Sharon ble født Ariel Schreinermand i den palestinske byen Kfar Malal i 1928 da britene hadde mandatet.

I ungdommen gikk han inn i Haganah, og i 1953 ble han leder for "Unit 101" – en milits som spesialiserte seg på attentater mot arabiske byer. Hans første angrep var i ...tro det eller ei: En flyktingleier! Erfaren morder og ødelegger helt fra ungdommen av. Flyktingleieren El Bureigh, like syd for Gaza. De hadde kastet håndgranater inn vinduene der flyktingene sov, og når de kom ut ble de myrdet ved geværer og pistoler. En riktig koselig jødisk sionistisk skurkebande. ***Dette er blant jordens usleste feiginger, en slik en som dreper sovende uskyldige flyktinger – kanskje den svakeste "målgruppe" et menneske noensinne kan peke ut. Om ikke slike som Sharon er djevelens ormeyngel så vet ikke jeg.***

Begin og de andre, var i akkurat samme klassen. Feige, onde, morderiske. Like etter denne udåd, angrep han byen Quibya i

Jordan. De sprengte husene og drepte nesten 70 mennesker, de fleste var kvinner og barn. Flere av nabobyene ble angrepet med kanoner dagen derpå.

Han endte sine dager i et forsøk på å få på bena et nytt parti, Kadima, og han satset på å få partiet til gjennombrudd med å slutte fred med palestinerne. En må i rettferdighetens navn si at dette var feil mann til jobben! Det synes nok også Herren, for denne drevne terrorist og drapsmann døde av sykdom før partiet kom på bena.

Så lenge som Israel er en antikristelig stat, med Talmud og Zohar som deres hovedreligioner, vil staten være under forsatte angrep fra mange hold...og ikke minst: Den unåde de har hos Gud Jehova og Kristus vil fortsette, inntil Matt. 17, 11 blir oppfylt, og Elias kommer ned og åpner trengselstiden som er profetert imot det antikristelige Israel. Da skal de ugudelige jødiske sionistene få så hatten passer. Om de da ikke vil omvende seg til Kristus, blir de drept.

Moses sa om dette: *"Om dere har blitt så tallrike som himmelens stjerner, skal det bli tilbake bare en liten rest."*

Elias' komme fra himmelen før Jesu gjenkomst, blir et Herrens strafferaid imot den ulydige ugudelige jødedommen som har stått Kristus imot i all tid. (Åp. 11ff). Se min gratis bok om dette.

KAPITTEL 8.

SIONISMEN UNDER DEN FØRSTE VERDENSKRIG: JØDENES VELGJØRER TYSKLAND – SOLGT FOR ET STYKKE LAND I MIDTØSTEN

INTRODUKSJON: Mange mennesker i vår tid har ingen reell oversikt over hvordan tingene utviklet seg i den 1. verdenskrig. De fleste er bortimot *helt uvitende om denne*

krigen, og tenker ikke at den har noe å lære oss historisk hva gjelder Tyskland, jødene og sionismen. Men det skal vi se er totalt feil. Det er i denne krigen vi finner sionistene som **onde forrædere** mot en nasjon som bare hadde gjort vel imot dem. Det er en øyenåpner å lese ikke bare boken som sådan...men særlig dette kapittelet. Da vil man forstå hvilken ugudelig svikefull bande skurker sionistene har vært, og er den dag i dag. Og denne ånd finner vi i alle deres ledere – svik og ondskap – så langt bort fra kristen tanke og tro en kan komme.

Nå som vi har fått frem det poenget av sannhet som ligger i det faktum at alle de viktigste av Israels ledere i landets korte historie har vært helt eller delvis innvidd i og oppvokst i terrorisme og vold, skal vi se at dette har røtter tilbake til 1. verdenskrig, og er videreført.

Sionismen er i det hele tatt en eneste lang remse med vold, terror, svik, løgn, masse mord på uskyldige og manipulasjon av regjeringer. Og forræderi i ren Judas-stil.

Sionismen har bedratt en hel verden, og dessverre har den klart å finne støtte i store deler av kristenhetens mange trossamfunn.

Jeg husker godt ennå de to-tre gangene jeg hørte den kjente pinsepredikanten Emanuel Minos. En ivrig kristensionist, og som i fullt alvor trodde at det er Gud som står bak Israels opprettelse som stat i 1948. Han hadde aldri forstått at tyveri av land, er av Satan og ikke Gud.

Ennå husker jeg Minos' intense og engasjerende foredrag i Betania, Tønsberg, om da General Allenby (bildet til venstre) jaget ut tyrkerne fra Judea og landskapene rundt. Minos omtalte gjerne episoden der Allenby makter å få sine ingeniørtropper til å pumpe vann fra Nilen, opp til deres styrker under beleiringen av tyrkerne, og som gav dem et overtak i krigens slutfase. For tyrkerne hadde sagt at de ikke gir opp Palestina, – og før de eventuelt gav opp Palestina måtte først Nilens vann renne oppover! Minos bruker ofte denne episoden til å få tilhørerne til å tenke at det var Gud som stod bak britenes utjaging av tyrkerne, – slik at...til syvende og sist, kunne jødene få sitt lenge ønskede nasjonale hjem i Palestina.

Men Minos spurte jo aldri om hvorvidt det var Gud som drev ut britene, slik at jøder kunne ta over Palestina? I Minos' øyne, var det jo britene som var Guds redskap!

Det blir litt forvirring når man ikke følger Bibelens ord i foredrag om Israel.

Det er overraskende – egentlig – å se at Minos ikke hadde ettertenksomhet, tross hans lange erfaring og så høye alder, til å forstå at det kan være andre krefter enn Guds, som stod bak disse militære trekkene. Med sin Oxford-utdannelse burde Minos vært blant de som satte *større spørsmålstegn ved sionismens vold og brutalitet*, enn det som har vært tilfelle.

Men når han og mange andre predikanter, tror i deres mangelfulle forståelse av Bibelen, at jødene er under Guds velsignelse og ikke forbannelse, da blir alt de sier i sine prekener om Israel og sionismen fullstendig galt.

Guds forvisningsdom utført i år 70 av romerhærene står ennå ved makt, og jødene har bemektiget seg landet helt ulovlig –

og gått over lik for dette.

Det er ufattelig at kapasiteter som Minos og andre ikke maktet å lese Bibelen riktig på dette området.

Når vi ser på sionismen og den sionistiske jødedommen (NB: Ikke alle jøder er for sionismen!) like før under og etter den 1. verdenskrig, får vi et mye mer nyansert bilde. Da ser vi at det var sionistjødene som var provokatørene til krig, og ikke Tyskland eller andre.

Historien står steilt imot sionismen.

Historien viser at verden glemmer den virkelige historien, når det bare løper på en viss tid. Slik også i tilfellet med jødisk sionisme. Man glemmer hva sionismen har gjort av ondskap og drap, og hvordan de ved svik og konspirasjon har manipulert hele regjeringer i deres favør.

Sionismen oppstod i siste halvdel av 1800-tallet, som en politisk bevegelse i Europa, slik jeg nevnte i første kapittel om Theodor Herzl, stifteren av den politiske sionismen. En jøde som gikk direkte imot Mose ord fra 5. Mos. 28ff. Saken ble nå å skaffe adgang til Palestina, vriste landet ut av de folkenes hender som hadde hatt landet i cirka 1300 år – og stifte deres egen nasjon, for en herre-rase, jødene slik de fremsetter seg selv i Kabbalas skrifter og i Talmud.

Det er allikevel et feilgrep å anta at alle jøder er sionister, og som tror at jødene er en overrase, hevet over goyim, hedninger. Noe av den sterkeste motstand mot sionismen kommer fra innsiden av jødedommen, men de er i sterkt mindretall og når ikke frem på statsnivå.

Mange av den jødiske ortodokse rabbinerstanden står hardt på at jødene har ingen gudgitt rett til å bo i og eie landet, før Messias kommer! Disse rabbinere har fullstendig rett – de har forstått profetenes ord og det Moses skrev. De mangler bare overbevisningen om at det er Jesus fra Nasaret som er Guds Messias. Denne overbevisning får de samme dagen som Elias kommer ned fra himmelen, og imøtegår den ugudelige sionismen med proklamasjon om omvendelse til Jesus Kristus (Matt. 17, 11).

Disse ortodokse som har sett at landet bare kan bebos dersom Messias har kommet, de vil antakelig bli blant de første som omvender seg etter Elias' ankomst i endetiden.

Det finnes en lang rekke med bokverk som fordømmer sionismen kraftig, og de er skrevet av jøder og historikere – som journalist John Sack, Alfred Lilienthal, Noam Chomsky, Israel Shahak, Benjamin Freedman (bilde) og Victor Ostrovsky.

Sistnevnte er en Mossad-avhopper. Det finnes en jødisk religiøs forening som kaller seg "Neturei Karta" – Jøder Forent Imot Sionismen.

Deres modige motstand mot landtyveriet av Palestina, og ikke minst deres motstand og fordømmelse av sionismens kriminelle fremferd med drap og vold, får en kraftig imøtegåelse fra den beryktede ADL-organisasjonen i USA, den såkalte Anti Defamation League – enorganisasjon som faktisk har spesialisert seg som en som kaster injurier mot andre grupper.

Det de altså påstår er deres sak, – å beskytte mot injurier, det er hva de selv påfører andre grupper de vil til livs. Hvilket hykleri! Det er fra slike hyklerske organisasjoner at man har fått injurie-slagord som "Anti-semittisme" eller "Skin Head" osv. De står bak flere særlover slik at man

skulle kunne anklage en evangelist som sier at "jødene korsfestet Jesus" og få vedkommende anklaget i retten og dømt. Men særlovene er ikke for allmennheten, men bare slik at de kan bruke lovene til å avstenge den frie dialog. Hvis noen skriver kritikk av for eksempel sionismen og dens råskap, kommer disse hyklerne frem og roper "*Anti-Semittisme*"!

Sionistene, på slutten av 1800-tallet, møtte problemer vedrørende deres planer om et overtak av Palestina. Landet var under overherredømme av det Ottomanske Riket, tyrkerne, og araberne var selvsagt ikke stemt for bare å gi bort landet til europeiske sionist-jøder som påstod at "de hadde bodd der, før romerne drev dem ut". Det var bare få jøder i Palestina, og jødene hadde ikke hatt kontroll over Palestina siden romerhærene drev dem ut i år 70.

Dette ødelegger den vanlige myten om at "*arabere og jøder har slåss om landet i århundrer*".

Den lille kontingent med araber-jøder som bodde i Palestina kom godt overens med deres muslimske verter, og uttrykte aldri noe ønske overhode – om å bli kvitt de ottomanske herrer, for så å stifte en nasjon kalt Israel. Planene og ønsket, begjæret etter å rive Palestina ut av det Ottomanske Rikets makt kom ene og alene fra de europeiske sionistene, som hadde fått innflytelse i flere europeiske land.

Sionist-mafian fikk snart en gylden sjanse til å gjøre noe. Den "Store Krigen" – den 1. verdenskrig kom i 1914, og kastet Tyskland, Østerrike-Ungarn og det Ottomanske Riket inn i krig mot England, Frankrike og Russland. Det vi må forstå er at sionistene spilte en vesentlig rolle i den 1. verdenskrig, på den måten at de maktet å trekke inn USA i krigen. En krig som USA ikke hadde noen egne vitale interesser i. USA var helt utenfor den europeiske storkonflikten.

En situasjon var skapt som gav sionistene en sjanse. Innen 1916 hadde Tyskland, Østerrike-Ungarn, Russland og det Ottomanske Riket tilsynelatende tapt krigen. Russland var i fullt opprør og revolt med kommunistovertaket.

Frankrike hadde hatt svære tap, og England var under blokade fra tyske U-båter. Tyskland fremsatte et tilbud overfor England under betingelser som gikk i Englands favør. Men britene og de interne sionistene hadde enda et kort de ville spille.

Den britiske regjering og sionistlederne gjorde en lyssky avtale. Sionistene ble ledet av Chaim Weizmann (bilde til venstre), mannen som siden ble Israels første president. Ideen gikk ut på å trekke det mektige USA inn i krigen på britenes side, slik at Tyskland og det Ottomanske Riket skulle bli helt knust. Som motytelse for å ha hjulpet til med å få USA inn i krigen, skulle britene belønne sionistene med å la dem ta over Palestina fra det beseirede Ottomanske Riket, når krigen bare var over.

Opprinnelig hadde britene gitt sionistene et tilbud om egen stat på det afrikanske kontinentet. Men sionistene var helt fastlåst på å ta over Palestina som deres land. Så fort det bare var under britisk kontroll, skulle jødene få tillatelse til å flytte inn i Palestina i mengder.

Sionistiske meklere som Bernhard Baruch, Louis Brandeis, Paul Warburg, Jacob Schiff og mange andre – gikk med én gang inn i jobben for å overtale president Woodrow Wilson (bilde til høyre) i USA. Den sioniststyrte pressen fikk med en gang uthengt den tyske Kaiser og hans folk som blodtørste hunere! Som var fast bestemt på å ødelegge sivilisasjonen. Og i 1916, hjulpet av tilfellet med skipet Lusitanias' havari, gikk USA inn på britenes side, under påskuddet om å *"sikre verden for demokratisk styring"*.

(Merk hvordan denne klisjeen har holdt seg opp gjennom historien! USA angrep Irak for å "safe" for demokrati. Men se hva som ble den reelle hverdag for irakerne: Kaos og gatebomber!). USA mislykkes så stort, nettopp fordi Irak krigen ikke var en ren USA-affære. Det var en krig drevet frem av den *underliggende jødiske lobby i USA*, som stadig øver sitt sionistiske press mot Kongressen i saker som gjelder Israel. Mer om dette etter hvert nedenfor i eget kapittel.

Samtidig, i Tyskland, der sionistene utøvet en stor påvirkning av pressen og industrien, ble entusiasmen for krigen dempet ned av de sioniststyrte avisene. Sionister og Marxister i samarbeide, startet store streiker ved de tyske våpenindustriene. Sionistene undergravde Tyskland fra innsiden (tenk på at dette var før Hitlers tid!) og gjorde dem handikappet, samtidig med at tilsvarende sionistlobby i USA fikk Wilson til å gå med i krigen. Det var ikke lenge før Tyskland, Østerrike-Ungarn og det Ottomanske Riket ble slått, og kartet i Europa omskrevet av de allierte med den så beryktede "Versailles Traktaten" i 1918.

I tillegg til tallsterke jødiske sionistiske bankeierne som hadde innflytelse på Versailles-traktaten, så hadde sionistene deres egen delegasjon ledet av Chaim Weizmann.

En tankevekker: Alt dette jeg nå skriver om fra historien i 1. verdenskrig, hadde Hitler fått inn fra puberteten av, og vi forstår rent menneskelig hvordan et raseri kunne bygge seg oppimot den tysk-europeiske jødestanden. Men sionistenes egne onde handlinger ble selve avtrekkeren, – og som fyret opp den unge Hitler til å bli den leder han ble.

Det ironiske med nazitiden og med Hitlers maktovertakelse er at det var sionistenes egen ondskap og egenmektighet som ble avtrekkeren, eller renneløkka – jødernes egen ulykke ble påbegynt av dem selv. De var grepet av full forvirring, landbegjær, og Herrenlot Mose ord falle over dem som om

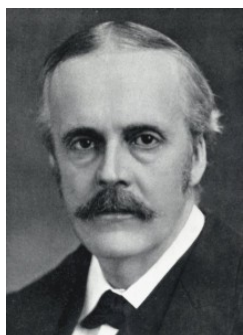
selve taket hadde falt over dem!

De fleste kristne predikanter overser helt det faktum at forbannelsen i 5. Mos. 28, står ved makt fra og med romerkrigen i år 70 og helt opp til den dag da en tredjedel overlevende Jesus-troende jøder får se Herren komme ned fra himmelen for å stifte tusenårsriket (j.fr. Sak. 13ff).

Derfor er de så villfarne fra sannheten i Bibelen, når det er Israel og PLO etc. som diskuteres. Denne forbannelsen er ikke noen lek med ord – men Moses visste at alt det han advarte mot ville ramme med full tyngde! Det har vel nazi-tiden tydelig demonstrert: Som troll av eske popper en Hitler opp, og sender tusenvis jøder i arbeidsleire. Hvem blir den neste som popper opp som troll-av-eske? Blir det den kommende Antikrist, som Åpenbaringsboken varsler om? Han vil også bli et produkt av sionismens egen ondskap, vantro og forvirring.

BALFOUR DEKLARASJONEN I 1917

Storbritannia utstedte den beryktede Balfour deklarasjonen i november 1917, i samme måned som Tyskland kapitulerte. Men den hadde faktisk blitt ferdig 20 måneder tidligere, i mars 1916 under Weizmanns innflytelse.

Deklarasjonen tillot en jødisk masse-immigrasjon til det britisk-okkuperte Palestina, mens den samtidig lovte å ivareta arabernes rettigheter. Bilde: Arthur James Balfour...

Men araberne trodde ikke på disse løftene. De protesterte, men det var intet de kunne gjøre for å stoppe bølgen av jødisk innvandring som skulle komme. Dette ble det første steget i å skape et nytt hjemland i Palestina, det som 20 år senere ble staten Israel.

En del år etter krigen så brøt en kjent amerikansk millionær og sionist ut av deres rekke, og vendte seg imot dem, i 1945 – nemlig Benjamin Harrison Freedman. Han ble født samme år som min egen far, i 1890. Freedman var hovedaksjonæren i Woodbury Soap Company og var en av mange sionister som hadde vært til stede da Versailles traktaten ble underskrevet.

Freedman hadde mange gode forbindelser og hadde hatt adgang til å tale med flere amerikanske presidenter. Freedman fikk avsky for den kriminelle fremgangsmåten han så hos sionistmafian, og begynte å innvie seg med liv og formue i å avsløre sannheten bak begge de to verdenskrigene og sionistgrepet over Amerika. (Gid Emanuel Minos, mens han levde, og alle likesinnede kristensionister ville gjort som Freedman, eller i minste fall hadde hørt på Freedmans advarsler – jeg skal referere fra Freedmans tale i 1961 nedenfor...!)

I følge Freedman, så hadde pres. Wilson vært under utpressing fra sionist lobbyen under trusler om avsløring av en gammel affære med en elskerinne den gang Wilson var president for Princeton University. Freedmans store antall forfattede bøker (de er blitt glemt bort nå) i dette emnet er meget interessant lesing. En av lederne i den jødisk-sionistiske Anti Defamation League – Arnold Forster – beskrev en gang Freedman som en "selv hatende jøde".

Man kan muligens diskutere i hvilken grad dette sionistisk-britiske samarbeidet var ansvarlige i å trekke Amerikas sønner med i krigen, for å dø i et europeisk blodbad. Noen, slik som Freedman, tror at det var den eneste grunnen til at USA gikk inn i krigen. Men andre igjen, tenker at det var en viktig grunn til det, sammen med andre elementer. Men en kan bli enige om én ting, som vanskelig kan motsies: Sionistene hadde ingen samvittighets kvaler eller motforestillinger i å se at Amerikas sønner døde for deres egen sionistiske sak. Selv Encyclopedia Britannica og Microsoft Encarta Encyclopedia (let under Balfour deklarasjonen) bekrefter de kjente fakta fra 1. verdenskrig.

Her er et utdrag fra Microsoft Encarta:

"Balfour deklarasjonen. Balfour deklarasjonen var et skriv forfattet i mars 1916 og offentliggjort i november 1917, under 1. verdenskrig – av den britiske statsmannen Arthur James Balfour, som da var utenriksminister.....skrivet uttrykte den britiske regjeringens anerkjennelse av sionismen ved å etablere et nasjonalhjem for jøder i Palestina.

Skrivet forpliktet den britiske regjering til å på best mulig måte tilrettelegge dette, slik at ingen fordomsfull behandling av ikke-jødiske folkegrupper i Palestina skulle kunne skje. Den umiddelbare hensikten var å få seier for de alliertes sak i krigen, gjennom støtten fra det jødiske folk i land som deltok i krigen. Og i USA. Som et resultat av Balfour deklarasjonen, ble Israel etablert som egen stat i 1948 i mandat området.

Det er også verdt å nevne at da britene trakk seg ut av området idet at det Ottomanske Riket først ble oppløst, så skapte de flere nye små nasjoner. Det oljerike marionettekongedømmet Kuwait ble dannet idet britene satte av en bit land på den sydligste delen av Irak. Som et resultat av denne egenmektige og skjønnsmessige omflyttingen på det Ottomanske kartet, oppstod det en bitter konflikt mellom Kuwait og Irak. Irak har alltid betraktet området Kuwait ligger, som deres egen sydlige provins. Dette var det som ledet opp til invasjonen av Kuwait i 1991 og den påfølgende Gulf krigen.»

Vi skal se på sionismen under 2. verdenskrig også. Men nå er det på sin plass først å ta med en stor del av Benjamin Harrison Freedmans tale i Washington D.C. i 1961, da han var 71 år gammel. Den ble holdt ved en tilstelning på Willard Hotel – som var arrangert av avisen "Common Sense", som var eid av Conde McGinley – en patriotisk mediamann..en som i sterk grad var engasjert i å holde konspirative jødisk-sionistiske lobby krefter borte fra amerikansk politisk

innflytelse.

Freedman var personlig kjent av, og venn med – både pres. Wilson, Franklin Roosevelt, Joseph Kennedy og John F. Kennedy, samt flere andre høyt oppe i den amerikanske administrasjonen.

Slik begynte Freedman sin tale:

”Her i USA har sionistene og deres samarbeidspartnere fullstendig kontroll av vår regjering. Av mange årsaker, for mange og for komplekse til å komme inn på akkurat nå, styrer sionistene og deres samarbeidspartnere våre Forente Stater som om de var de absolutte monarker i dette land. Kan hende du vil si at dette er en veldig drøy påstand, – så la meg få vise deg det som skjedde mens vi alle sov.

Hva var det som skjedde? Den 1. verdenskrig brøt ut sommeren 1914. Det er få mennesker på min alder (71 år) som husker det. Krigen var mellom Storbritannia, Frankrike og Russland på den ene siden, imot Tyskland, Østerrike-Ungarn og Tyrkia på den andre.

I løpet av to år hadde Tyskland vunnet krigen: Ikke bare nominelt, men vunnet de facto. Den tyske ubåt flåten, som var en overraskelse for verden, hadde tatt alle konvoiene som gikk i Atlanteren. Storbritannia stod hjelpeløst fast, uten ammunisjon til sine soldater, og bare med mat for én uke – og etter dette, hungersnød. Ved det tidspunktet var den franske armeen nesten tilintetgjort, fullstendig smadret. De hadde mistet 600 000 av sine unge menn i forsvaret av Verdun ved Somme. Den russiske armeen deserterte, de rasket med seg sine leketøy, og dro hjem – de ville ikke leke krig mer, de likte ikke tsaren. Og den italienske hæren hadde falt sammen.

Ikke et eneste skudd hadde blitt avfyrt på tysk jord. Ikke én fiendtlig soldat hadde krysset den tyske grensen. Og dette til tross, så tilbød Tyskland fredsvilkår til

Storbritannia. De tilbød England en forhandlet fred over hva advokater kaller Status Quo Ante basis.

Det betyr : "La oss avblåse krigen, og la alt bli slik det var før den startet." I 1916 så vurderte England dette tilbudet helt seriøst. De hadde ikke noe valg. Det var enten å akseptere denne freden som Tyskland i deres storsinnethet tilbød dem, eller fortsette og bli fullstendig beseiret."

Freedmans tale stemmer helt med den faktiske krigshistorie. England vet dette bedre enn noen. Tyskland beviste for all verden – særlig for det fortvilte England, at de ikke ønsket å være verdensherre og invadere nasjonen. De hadde England fullstendig i kne, – og i stedet for å drepe dem, rakte de ut hånden og sa: Vi glemmer det hele, la oss slutte nå!

Men da dette skjedde, så trådte den **onde grådige jødiske sionistiske lobbyen** til i USA, og fikk presset Wilson (med blackmail metoder) til å trekke USA inn i krigen på Englands side.

Og på grunn av dette, så fikk Satans antikristelige plan med Israel gjennomslag – og både det Ottomanske Riket og Tyskland måtte kapitulere, – og de måtte avgi mye land ved Versailles Traktatens inngåelse. Det er vanskelig nå, i så lang ettertid, å forestille seg verden uten Versailles Traktaten – men jeg tror ikke at jeg er langt vekk fra sannheten når jeg påstår at uten dette kunstige påtvungne nederlaget for Tyskland og Der Kaiser – ville vi aldri fått Hitler. Som jeg skrev ovenfor: Hitler er "rekylen" fra de onde konspiratoriske handlingene utført og planlagt av sionismen og deres forskjellige ledere opp gjennom tiden. De høstet detsamme som de sådde, og fikk "betalt" tilbake med renter.

Man kan ikke, i vurderingen av staten Israel i dag, dens begynnelse og dens fortsettelse, lese historien atskilt mellom den 1. og den 2. verdenskrig. De to krigene må ses på

som to alen av samme stykke: De hører sammen, bare med et lite hvilesteg imellom, nok til at en ny kansler kunne fremstå og slå tilbake imot det England og USA gjorde, styrt av sionistiske krefter. Sionistene brukte begge krigene til å sikre seg og dekke over det landtyveri som var i progress.

Sett med Bibelske øyne: Satan fikk først britene til å jage tyrkerne ut av Palestina, deretter fikk den onde ordnet det slik at hans medarbeidere – den fariseiske sionist jødedommen, terroriserte og plaget britene og palestina-araberne, slik at de tilslutt dro segmer og mer vekk fra landområdet Israel hadde hatt før romerne drev dem ut.

Dette vet vi hva har vært, siden jeg åpnet denne boken med å la leseren gå igjennom en revy av de israelske lederne. Alle var mer eller mindre terrorister og drapsmenn, svikere, onde, vantro – de drepte til og med sine egne jødiske landsmenn for sionismens sak.

Satans håndlangere, som Paulus kalte vantroens barn. Jesus kalte dem djevelens ormeyngel. Og kristne predikanter i vår tid, som bl.a. han jeg nevnte, helte-erklærer sionismen og tror at det er Gud og Kristus som står bak Israel i dag. Er det ikke bare helt utrolig?

Tyskland som hadde vist storsinn overfor krigens tapere, England, ble falt i ryggen av USA/Storbritannia og truet til underkastelse – noe som resulterte i en katastrofe for landet, de fikk en helt usannsynlig inflasjon, og deres økonomi lå i løpet av kort tid fullstendig i ruin.

Takket være konspirativ sionisme (dette er sionismens hjerteslag: Konspirasjon) ble Tyskland lagt i fattigdom og økonomisk ruin. Hadde ikke dette skjedd, så hadde ikke Europa og verden fått noen Hitler...som på en måte er å likne med et eneste stort vanvittig hevntokt imot den jødiske sionismen (Hitler kalte dem for Den Internasjonale Jødedom).

Kan vi ikke nå bedre forstå at Bibelens harde profetier om

at det kommer en stor-trengsel over Israel i endetiden, er profetier om et straffetokt fra Gud Herren selv, disponert og fremvirket gjennom hans profet Elias – og ved Moses (se Åp. 11ff og de to profetene som dreper jødene med ild for deres vantro)?

Jo visst! Det er dette Åpenbaringsboken beskriver:

Israel skal renskes for alt utøyet: Den vantro antikristelige talmudiske jødedom – kalt Babylon den store skjøgen i Åp. 17: Israel med sin kriminelle okkulte sionisme!

La oss få med mer fra Freedmans tale i 1961. Dette kan vi lære noe av: Vi ser hvordan Satans sluhet uttrykker seg gjennom den vantro Jesus-hatende jødedommen i sionismen...for den onde ønsker seg et Israel der hans Antikrist kan stå frem!

"Mens dette pågikk (England vurderte fredstilbudet fra Tyskland) gikk sionistene i Tyskland (som representerte sionistene i Øst Europa) til det britiske krigskabinettet, og – jeg skal fatte meg i korthet for dette er en lang historie, men jeg kan dokumentere hvert ord jeg sier –og de sa: "Hør her. Dere kan ennå vinne denne krigen. Dere behøver ikke å gi opp. Dere trenger ikke å akseptere den ferdigforhandlede fredsavtalen tilbudt av Tyskland. Dere kan vinne

krigen dersom USA kommer inn på deres side som alliert". USA var ikke i krig på den tiden. Nasjonen var frisk og ung, den var rik og den var mektig. Sionistene sa til England: "Vi vil sørge for å få USA med som Englands allierte, og vi skal sloss på deres side, hvis dere bare vil love oss at vi kan få Palestina når krigen er over." – – – –

England hadde ingen rett til å love Palestina til noen – like lite som USA ville ha noen rett til eksempelvis å love Japan til Irland. Det er helt absurd at Storbritannia, som

aldri har hatt noen forbindelse eller interesse eller noen rettighet i Palestina skulle ofre landet som en mynt for å betale sionistene så de skulle bringe USA inn i krigen. Men, de gjorde altså dette løfte i oktober 1916. Og kort etter dette – så entret USA, som nesten var helt på Tysklands side, og slo kontra og gikk med Storbritannia.

Jeg sier altså: USA var så godt som fullstendig pro-Tyskland fordi avisene i USA var kontrollert av jødene, bankene var kontrollert av jødene (Les min første Israelbok, der jeg viser hvordan den jødiske eiersiden er i USAs media inkludert Hollywood!), alle masse-kommunikasjonsmedia var på jødenes hender; og de, jødene, var pro-Tyskland.

De var pro-Tyskland fordi mange av dem hadde kommet fra Tyskland, og de ønsket også å se at Tyskland ville slå Tsaren. Jødene likte ikke Tsaren, og de ville ikke at Russland skulle vinne.

Disse Tyske jødiske bankeierne, slike som Kuhn & Loeb og de andre store bankselskapene i USA de avsto å hjelpe finansiere Frankrike eller England, på én dollar nær. De stod på sidelinjen og sa: "Så lenge som Frankrike og England har forpliktelser med Russland, får dere ikke en cent!" Men de pøste penger inn i Tyskland, de sloss sammen med Tyskland imot Russland, og forsøkte å slå Tsarens regime.

ALLEGORIEN MED SIONISTENES FORRÆDERI MOT TYSKLAND, OG JUDAS ISKARIOTS UGJERNING

Her parkerer jeg litt igjen, og vil be leseren legge merke til sionistenes ondskap og konspirasjon: De solgte ut et Tyskland som stod sammen med dem i krigen – for å få råd til å "kjøpe et eget jordstykke". – NÅ! Hvem ligner disse onde vantro sionistene mest på i Bibelens persongalleri? Hvem, i Bibelen, var det som solgte ut sin "venn i striden" – og gikk for å kjøpe "Pottemakerens åker"?

Alle bibellesere, dersom de ikke er helt komplette idioter

eller ordblinde, whatever...fra og med den minste søndagsskoleelev på 7 år, opp til gamle kjente predikanter og bibellærere, som han jeg alt har nevnt – Emanuel Minos – vet at JUDAS ISKARIOT solgte Jesus for en slaves pris, 30 sølvpenner – slik at denne onde mannen (et allegorisk profetisk bilde på den antikristelige sionismen!!) – kunne gå og få seg en bit land som han lystet på! Han gjorde en forbrytelse for å skaffe midler til å kjøpe det han hadde lyst på. Dette er selve kjerne-ondskapen i og med sionismen: Begjær etter det Gud har forbudt dem.

Vi har et allegorisk mot-forbilde i Det nye Testamente, som var det motsatte av Judas Iskariot: Barnabas solgte sin åker, gav pengene til felleskassen hos apostlene, og gikk så for å forkynne om Jesus, sammen med Paulus. Sionistene skulle ha fulgt Barnabas' eksempel – og gitt av seg selv, og dermed påkalt Herrens velbehag og medynk!

Det var dette sionistene skulle ha gjort: Gitt seg selv for Kristi sak, ydmyket seg for Gud Herren og sagt: "Vi vil tro på Messias Jesus – hjelp oss! Vi vil forbli ute i diasporaen og ta vår rettmessige straff...vi vil vente på deg Herre og Mester! Palestina kommer i annen rekke – det er om og gjøre at vi forsones med deg som vi korsfestet."

Kjære troende oppriktige kristne venner: Tror dere at Gud da noensinne ville tillatt at en slik som Hitler (eller andre) hadde kunnet stå fram slik det ble? Aldri i livet. Herren hadde sett de oppriktig angrende hjerter hos sitt folk, og lagt en beskyttende hånd over dem. De ville etter all sannsynlighet kommet relativt uskadet fra det som folk, om de ikke hadde gitt seg inn på "Blodåker-prosjektet" deres. Dette er jeg hellig overbevist om.

I stedet gikk det slik som og Sakarja skisserer i sitt profetiske endetidsskriv i Sak. 8, 13 om at *jødene hadde vært en forbannelse ute blant folkeslagene*. Derfor måtte Tyskland

sikre seg og sette dem i arbeidsleire. Denne forferdelige forbannelse for verden, vil nå sitt klimaks under Harmageddon og den store trengselstiden. Sionismen er årsak til tusenvis – ja millioner av menneskers død.

Gud hadde gjennom Moses og profetene varslet dem at det skulle gå slik det gikk da de ble tatt av romerne i år 70 og sendt tilbake til Egypt på slaveskip. Gud rett og slett ødela og annullerte hele den ulydige nasjonen, og i samme moment, og kort tid før, åpenbarte han Paulus hemmeligheten: Nå kunne troende fritt tro, utenom Israel først, og de var utvalgt i Kristus før verden var skapt.

Menighetens tid kom med Israels fall i Apg. 28, 25-28 da Paulus for siste og endelige gang konfronterte vantroens barn, de onde vrangfariseerne og deres tilhengere.

Men fariseismen har fått renessanse ved Satans og den antikristelige ånds hjelp, og er i dag befestet igjen i Israel. De kjøpte seg "Pottemakerens åker" (hvem er pottemakeren i Bibelens bildegalleri – om ikke Gud Herren Jehova?) for blodpenger – ikke 30 sølvpenner denne gang, men nasjonen Tyskland med mann og mus, ble brukt og forrådt som "betaling" for sionistenes begjærighet etter Palestina.

Men i denne profetiske messianske allegori, legg merke til hvordan den passer hånd-i-hanske med Judas' skjebne: Han ble drept av sin egen ondskap – han kastet pengene fra seg, i svart syndeanger og styrtet seg utfor klippen (J.fr. Apg.1,18) "...og alle hans innvoller veltet ut": Tyskland slo tilbake...uten selv å ha planlagt dette, de fikk en kansler, Hitler, som gjorde at "Judas-sionistene", ble drept av de samme som de tidligere hadde solgt billig for å få sin palestinabit. Hitlers leire tok en "skattesats" på mange jøder! Tyfus epidemier og matmangel var årsaken.

Skal vi begynne, Peters ord tro i Apg. 1, 19 – å kalle det nåværende Israel likegodt først som sist for Blodåkeren

(Hakeldama) ? For det ernettopp hva Israel har gjort ut av dette landet!

Jeg sa ovenfor, at historien viser at man har lett for å glemme detaljene i historien. Man glemmer at Tyskland VAR JØDEVENNLIG, de til og med sloss sammen mot Russland. Men når man sviker en venn i nøden, for sitt eget begjærs skyld og egoisme, så sår man samme ulykke som den man forårsaker ved sviket. Historien viser dette – det er umulig å fornekte.

Den gang i Jerusalem og Judea, var det jødernes virkelige Konge, Jesus, som ble sveket og drept. Men i 1. verdenskrig var det Tyskland som ble sveket og ødelagt – av samme religiøse klasse vantro talmud-jøder, sionistene, den samme som den som drepte og forrådde Jesus.

Det er verdenshistoriens største ironi at det skulle bli slik Mose fryktelige straffeprofetier imotjødedommens vantro skulle utføres. Men, troende venner, det gjenstår ennå en katastrofe for denne Jesus-hatende jødedom: Katastrofen når Antikrist kommer og kjører den ulydige nasjonen utfor stupet, i den store trengsel. Da oppfylles den verste delen av Mose profeti i 5. Mos. 28: *"Om jødene så har blitt tallrike som himmelens stjerner, så skal det bli bare en liten rest tilbake, fordi de forlot Herren deres Gud."*

Jeg tror at mange svorne kristensionister vil begynne å skjelve og frykte Gud Jehova, Kristus Jesus på en ny måte, når de får sine øyne åpnet for hvilken utroskap og stygghet imot Jesus de har vist – ved å gi støtte til denne – av Gud forbannede jødedom, ekstremisjonistene – vantro Jesus-hatere – som kaller Jesus en horesønn og som de lærer pines i Helvete i glohete ekskrementer. Disse kommer til å få lære hva virkelig glohett betyr, når Herren sender ned Elias og Moses etter at menighetens tid er forbi, og Gud skal straffe Israel med å overgi dem til løgneren, – som jo Paulus lærer:

"Han sender dem kraftig villfarelse så de tror løgnen, for at de skal bli dømt alle de som ikke har trodd sannheten (at Jesus er Messias), men hadde sitt behag i urettferdigheten." (2.Tess.2ff.)

Og som Daniel 8, 23 sier: "I den siste tid av deres herredømme (sionismen i Israel), når overtrederne (sionist fariseerne) har fylt sine synders mål, skal det stå fram en konge med frekt ansikt (Antikrist) og kyndig i onde råd."

Sionismens vantro folk, den fariseiske talmudiske jødedom skal fylle sine synders mål, de overgis til ødeleggeren som er Antikrist, se også Åp. 17 og Jerusalem som brennes.

Vi går videre med Benjamin H. Freedmans skarpe tale fra 1961:

"Disse samme jøder, da de så mulighetene til å få Palestina, gikk til de engelske lederne og de gjorde denne avtalen, som avspeiles i Balfour deklarasjonen. På den tiden, så forandret alt seg helt plutselig, slik som når et trafikklys skifter fra rødt til grønt. Der hvor avisene hadde vært helt pro-Tyskland, der de rapporterte om alle vanskelighetene Tyskland hadde med å kjempe mot Storbritannia kommersielt og på andre områder – plutselig var ikke Tyskland gode lenger. De var villmenn. De var hunere. De skøyt Røde Kors personell. De skar hendene av babyer. De var onde. Kort tid etter dette begynte, erklærte president Wilson krig mot Tyskland.

Sionistene i London hadde telegrafert til sionisten Justice Brandeis og sa: "Sett i gang med å bearbeide Wilson. England gir oss det vi ønsker. Sett i gang og få Wilson til å engasjere USA i krigen." – – – –Etter at vi (USA) gikk med i krigen, gikk sionistene til Storbritannia og sa: Vel, nå har vi utført vår del av avtalen. La oss få noe ned på papiret skriftlig som viser oss at dere vil holde deres del av avtalen, og gi oss Palestina når krigen er over."

De visste ikke om krigen ville ta ett år eller ti år – så de laget en oppskrift, og den tok brevs form, som var ordlagt på en så kryptisk og kodet måte slik at verden ikke skulle forstå hva det egentlig handlet om. Og dette skriv ble kalt Balfour deklarasjonen. – – Så denne "Balfour deklarasjonen" som det har vært skrevet og sagt så mye om, er like falsk som en tre-dollar seddel (noen tre dollar seddel finnes ikke!).

Det var da alle vanskelighetene begynte, da USA gikk inn i krigen. De knuste Tyskland, – defleste kjenner historien. Da så Tyskland kom til den parisiske Fredskonferansen i 1919, var det 117 jøder der, som en delegasjon som representerte jødedommen, ledet av Bernhard Baruch. Jeg selv var der: Dette vet jeg første hånds. Hva var det som hendte?

Da de delte opp Tyskland og delte ut Europa til alle som krevde en viss del av kontinentet, sa jødene: Hva med Palestina til oss? Og for første gang viste de frem offentlig denne Balfour deklarasjonen fra England – Tyskland visste intet om denne før Paris 1919. Så for første gang gikk det opp for Tyskland hvorfor USA hadde kommet med i krigen: Så sionistjødedommen kunne immigrere til Palestina! Og for første gang innså Tyskland at de var slått, de led de fryktelige konsekvensene som nå var påført dem, fordi sionistene ville ha Palestina, for enhver pris.

Dette bringer oss frem til enda et interessant poeng. Da Tyskland innså dette faktum, avviste de kravet. Inntil denne tiden, hadde jødene aldri hatt det bedre i verden enn den gode behandlingen de hadde fått i Tyskland. Man hadde herr Rathenau der, som hadde hundre ganger så stor betydning for finanser og industri som Bernhard Baruch hadde i USA. Man hadde herr Balin, som eide to store dampskipselskaper, Nord Tyske Lloyds og Hamburg-Amerika Linjen. Man hadde herr Bleichroder, som var Hohenzollern familiens bankier. Man hadde Warburgerne i Hamburg, som var store næringslivs bankierer – verdens største.

Jødene gjorde det veldig bra i Tyskland, ingen tvil om det. Tyskerne følte: Vel, dette var et utrolig utsalg av Tyskland.

Det var et "sell-out" – opphørsalg – som kunne vært sammenliknet med denne hypotetiske situasjon: Forestill deg at USA var i krig med Sovjet, og vi var i ferd med å vinne. Og vi sa til Sovjet: La oss stoppe nå. Vi tilbyr fredsforhold, la oss glemme alt sammen. Og helt plutselig kommer Kina inn i krigen på Russlands side, og USA lider nederlag. Tenk da hva som ville skje etter at USA fant ut at det var de amerikanske kinesere som hadde overtalt Kina til å gå i krig. Kinesere som vi anså å være lojale mot USA som stod sammen med oss i alt – hadde solgt oss ut billig til Sovjet! Hvordan ville vi amerikanere følt oss, i USA – mot kinesere i vårt land? Jeg tror at ikke én av dem hadde våget å vise seg på gaten. Det hadde ikke vært nok lyktestolper til å "ta seg av dem". Bare forestill deg hvordan vi hadde følt for kineserne i USA.

Det var akkurat slik Tyskland begynte å føle overfor jødene deres, som hadde sveket dem i hemmelighet og solgt dem billig for selv å graske til seg et stykke land. De hadde jo behandlet dem så godt: Fra 1905 av, da den første kommunistrevolt i Russland mislyktes, og jødene måtte flykte ut av Russland – alle hadde kommet til Tyskland der de fikk asyl. Og de ble behandlet meget godt. Og nå hadde de altså solgt ut Tyskland – uten noen som helst årsak (Tyskland hadde ikke fornærmet dem eller gjort dem noen urett) annet enn at de lystet på Palestina der de ønsket seg et såkalt jødisk Samvelde.

Det fantes ingen reell anti-semittisme (rasehat) eller noen religiøs uoverenstemmelse i Tyskland overfor jødene, da sionistene solgte Tyskland mot å få Palestina som betaling av England. Sionisten Nahum Sokolow og alle de jødiske kjente lederne skrev selv om dette, og innrømmet offentlig i

avisartikler i tiden 1919 – 1923 at Tysklands skuffelse og sinne mot jødene skyldtes jødernes forræderi og svik overfor sin vertsnasjon som til overmål bare hadde behandlet dem godt. Det er altså ikke anti-semitter og andre grupper som kaster dette mot jødene, det er mange av de sionistiske lederne selv som innrømmet at de selv hadde skyld i raseriet innen Tyskland etter krigen! (Dette blir i nesten konsekvent grad underslått av kristensjonistene i vår tid – de vil ikke at den virkelige historien om sionismen skal lekke ut! Min bemerkn.)

Og 1. verdenskrig hadde blitt startet imot Tyskland uten at Tyskland kunne bli anklaget for noe ondt. De var ikke skyldige i noen ting. Bare i å ha suksess: De bygde opp en stor skipsflåte. De bygde opp en verdenshandel. Dere må huske at Tyskland på den tid som den franske revolusjonen fant sted, bestod av 300 små by stater, grevskaper og herregårder og så videre. Tre hundre forskjellige politiske enheter. Og mellom den tiden og til tidene med Napoleon og Bismarck, ble de samlet som en stat. Og i løpet av femti år ble de en av de store verdensmaktene. Deres flåte konkurrerte med Storbritannias, de drev handel med hele verden, og de kunne konkurrere i pris med hvem som helst, de kunne lage bedre produkter.

Hva skjedde som et resultat av dette?

Det oppstod en konspirasjon mellom England, Frankrike og Russland om å ta kontroll over Tyskland. Det finnes ikke en eneste historiker i verden som kan finne en gyldig grunn til hvorfor disse tre landene besluttet å viske Tyskland bort fra kartet politisk.

Da Tyskland fant ut at det var sionistene som var ansvarlige for deres nederlag, så påtalte de dette kraftig. Men det ble ikke krummet ett eneste hårstrå på jødernes hode. Prof. Tansill ved Georgetown Universitet, som hadde adgang til alle hemmelige dokumenter i departementet, skrev i sin bok

og siterte fra et dokument skrevet av Hugo Schoenfelt, en jøde som Cordell Hull sendte til Europa i 1933 for å undersøke leirene med såkalte politiske innsatte, og som skrev tilbake at han fant dem i god form, og alle var behandlet på en god måte. Leirene var fulle av kommunister. En god del av dem var jøder, for jøder utgjorde så mye som 98 prosent av kommunistene i Europa på den tiden. Og det fantes prester der og andre åndelige ledere og ledere fra arbeiderklassen, frimurere og andre som hadde internasjonale tilknytninger. Her er det på sin plass med litt bakgrunnstoff:

I 1918-1919 tok kommunistene over Bayern for noen dager. Rosa Luxemburg og Karl Liebknecht og en gruppe andre jøder overtok styringen i staten i tre dager. Faktum var at da den tyske keiser avsluttet krigen, flyktet han til Nederland fordi han trodde at kommunistene kom til å ta over Tyskland slik de hadde gjort i Russland, og at han risikerte å møte samme skjebne som Tsaren og hans familie. Etter at kommunist-trusselen og oppstanden i Tyskland var slått ned, prøvde allikevel jødene å kjempe videre for å komme tilbake i deres tidligere posisjon, og tyskerne sloss mot dem på alle lovlige måter uten å krumme ett eneste hårstrå på noens hode. De sloss mot dem på samme måte som det ble gjort mot byråkratiet i USA under forbudstiden – det ble ikke brukt våpen.

Husk nå at den gang var det 80-90 millioner tyskere, og det var bare 460 000 jøder – og allikevel kontrollerte de hele pressen, og hadde størsteparten av landets økonomi. De hadde kommet og kjøpt opp billig i den tiden da Tyskland hadde devaluert marken – de kjøpte praktisk talt opp alt.

Jødene har hele tiden prøvd å sette lokk på dette faktum. De ønsket ikke å la verden få vite at de hadde solgt ut sine gamle venner, og etterpå kjøpt konke-boet billig. Og heller ikke at tyskerne virkelig avskydde en slik svikefull handling. Men de begynte tilslett å aksjonere imot

sionistjødene. De begynte å legge diskriminering på dem der det var mulig. De avskydde dem. På samme måte som vi amerikanere ville avskydd kinesere, eller de fargete, eller katolikker, eller hvem som helst i dette landet som hadde solgt oss ut til en fiende og brakt oss totalt nederlag.”

Her gjør jeg et opphold igjen fra sitater. Vi skal se videre på talen til Freedman, etter at vi kort har gjennomgått sionistisk historikk og sammenheng slik det var under den 2. verdenskrig. Men nå håper jeg at disse fakta som er så godt uttrykt i Freedmans tale – en tale holdt av en avhopper fra sionismen, en av jødernes ledere som fikk avsky for deres kriminelle onde metoder og svik, har begynt å få opp øynene til leseren. Før eller siden kommer alltid sannheten om en sak opp i dagslyset. Nå er det på tide å konfrontere den ondsinnete falsklæren som kommer fra kristensjonismens propagandører og aktivister: Man prøver å gi tyskerne, og særlig Hitler, HELE SKYLDA – uten å la verden få vite hva som LÅ BAKENFOR dette som møtte jødene i 2. verdenskrig. Det blir det samme som løgn, når man slik prøver å dekke over store deler av den sionistiske konspiratoriske historikken. Jødeneaksjoner og svik gav dem ris til egen bak, de gravde en grav, men de falt tilslutt ned i den graven de hadde tiltenkt andre.

KAPITTEL 9:

SIONISMEN UNDER DEN 2. VERDENSKRIG !

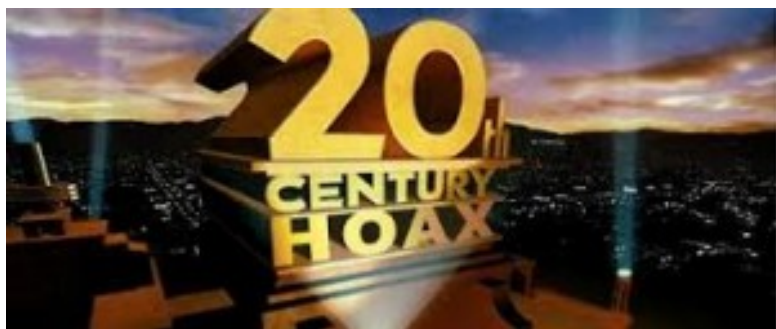
Jeg har allerede lekket ut skrekkefakta om hvordan sionistene solgte ut over 400 000 sjeler av sine egne landsmenn til Martin Eichmann i Ungarn, slik at de heller ville få drøyt 1600 utvalgte NYTTIGE jøder til å reise til Palestina og bygge den påtenkte nye nasjonen Israel. (NB: Merk at Eichmann ikke var ensbetydende med gassovner og massedød for jøder! Dette har aldri eksistert, det er en total løgn og historieforfalskning. Det er sionismens 'Holo-Hoax' svindel).

Dette fremkom da jeg omtalte Yitzak Shamir i kapittel 4, en terrorist og medløper til nazistene i 8 år. Jeg omtalte også hvordan David Ben Gurion selv sa at han heller ville sende halvdelen av en kontingent med jødiske barn i døden, om bare den andre halvdelen fikk ankomme sionistenes drømmeland Palestina...for å bevare en etterslekt i selve nasjonen og dens fremtid. Kyniske drapsmenn og halvsprø grådige fanatikere, alle som én. Onde gudsfientlige umennesker.

Og som dumme uvitende pinsepredikanter tror har handlet på Guds vegne – det er helt utrolig hvor korttenkte kristne godslige predikanter er.

Det tyske folket var bitre og rasende, på en lammende og hjelpesløs måte, over å ha blitt solgt av sionist-mafian i 1. verdenskrig, og ikke minst var dette blitt forsterket da de svære lidelsene ved Versailles Traktaten som hadde blitt påtvunget nasjonen gjennom blant annet de jødiske bankeierne, rammet dem. Fratatt tidligere tyske landområder, og med økonomien i total ruin (arbeiderne måtte få lønningen i store plastposer. Et brød kostet flere hundre mark osv.) en gigantisk inflasjon hadde satt inn.

Det var under disse fryktelige omstendighetene at folket valgte den eneste politikeren som våget å fremstå med sterke løfter om å reise Tyskland opp av sølen: Adolf Hitler. Vinteren 1933 vant han valget med 65 millioner stemmer! Han trengte bare minne folket på hvem som hadde solgt dem ut:

Sionister, jøder – som tidligere ble regnet som lojale tyskere på lik linje med innfødte tyskere. Hitler minnet folket på de store landtap de ble kunstig

påført av jødiske bankeiere ved Versailles Traktaten. Man trengte ikke være noen stortaler egentlig, for å få folket

med seg. De jødisk eide media og deres gullkalv Hollywood, har alltid framstilt det tyske folk som forførte stakkarer som Hitler bedro. Hollywood=Løgn.

De var allerede rasende lenge før Hitler stod frem – og han kunne bare surfe hjem den politiske seieren på den raseri- og fortvilelsesbølgen som red nasjonen. Folket grep fort etter Hitler som "selve redningsmannen" Der Führer, Sieg Heil! Tysklands og Europas frelser...som bebudet det tredje Riket. Det ikke Napoleon eller Bismarck klarte, det skulle Adolf Hitler klare, og det ble satt i gang strenge tiltak av mange slag imot jødene i nasjonen, som helt siden 1919 og avsløringene rundt Versailles traktaten, hadde blitt lagt for hat av folket.

Det brøt ut mange ulovlige/tvilsomme terror-aksjoner mot grupper av jøder og mot enkelt jøder, særlig Sturmabteilung troppene, de svartkledde SS-styrkene var unødige brutale mot den jevne jøde i nazitiden før krigen mot Polen startet. Og enda mer fra da krigen var et faktum.

Jeg har alltid lurt på hvordan slikt kunne skje. Inntil jeg fikk rede på en av mange fakta som jødene og kristensionistene prøver å sette lokk på: Nemlig jødernes KRIGSERKLÆRING MOT TYSKLAND. Før Hitler overhodet begynte med konsentrasjonsleire så var jødene så oppblåste og overmodige (de trodde at USA og England igjen ville stå dem bi uavhengig av hva som ellers skjedde) – de opptrådte omtrent slik vi ser i barneskoler, der en elev som trues svarer tilbake: Pass deg, ellers kommer broren min som er bokser og slår deg flat!

Når man har en politisk/militær storebror slik som USA overfor Israel, blir det mye overmot.

Hitler tok først kontroll over alle jødiske banker, alle media og presse, og alle viktige læresteder/Universiteter – og begynte å skjerme Tyskland mot den sionistiske jødiske

dominansen som lenge hadde vært der.

Umiddelbart – og i ubetenksomt overmot og oppkjeftighet, begynte sionistene over hele verden å agitere for å "ta Tyskland". De opptrådte som om de ikke hadde noen skyld i ulykken som hadde rammet Tyskland. Det ble begynt boikott av varer fra Tyskland. Fra sionistledere kom det påtrykk overfor Storbritannia og USA om øyeblikkelig å begynne straffehandlinger mot Tyskland.

Den 24. mars 1933, kunne man lese en stor overskrift i den engelske The Daily Express:

**"JUDEA ERKLÆRER KRIG
MOT TYSKLAND. JØDER
OVER HELE VERDEN
FORENES I AKSJONEN.**

Dette forsideoppslaget avslørte at det ble iverksatt verdensvid aksjon mot Tyskland for å vende alle nasjoner i verden imot dem. Sionistene forårsaket selv X antall jøders død med denne annonsen, opp i Hitlers ansikt. Det var overmot og forvirring...det er

som tatt ut av 5. Mos. 28, 20!

Sionistene/jødene praktisk talt tryglet Hitler om å drepe dem – noe han óg indirekte gjorde ved arbeidsleirene.

I 1934, skrev sionistenes politiske leder Vladimir Jabotinsky (se kapittel 2) følgende:

"Kampen mot Tyskland har nå pågått i månedsvis fra hvert eneste jødiske samfunn over hele verden...Vi skal starte en åndelig og materiell krig ved å sette verden imot Tyskland.

Våre jødiske interesser krever en fullstendig ødeleggelse av Tyskland.”

Det var altså ikke Hitler, men **sionistene over hele verden, som erklærte regelrett krig mot Tyskland!**

Hvor dette faktum snur hele kristensionismens falske argumentering helt på hodet. Det var jødene som begynte, ved den onde handlingen at de svek deres velgjørere i den 1. verdenskrig – og der de nå fikk oppleve at 2. verdenskrig var en grusom fortsettelse av denne. En innbitt leder hadde stått opp av Tysklands økonomiske sosiale ruiner, og mobilisert omtrent hele nasjonen: Adolf Hitler.

De hadde sådd død og svik i den 1. verdenskrig for å meske seg selv i deres landbegjær, og i den 2. verdenskrig kom den svære regninga: Døden! Det er en dødens svarte ironi at Hitler ikke bare var en politiker og etter hvert krigsherre, men ble en regelrett bestraffer. Men det begynte med **jødenes egen ondskap** som provoserte Tyskland helt unødigg.

Rettslig sett hadde Hitler rett til å forsvare seg mot sionistenes sjofle svikaktige fremgangsmåte. De hadde jo erklært Tyskland krig! Dermed kunne han lovlig ta fatt og begynne å arrestere jøder, de var jo en fare for Tyskland både fra innsiden og utsiden. Dette var en av grunnene til at verdens land ikke kunne gjøre stort med Hitler i forhold til jødene. Enhver nasjon må ha lov til å forsvare seg når det blir erklært krig mot den.

Det var sionistene som selv ba om å bli tatt, ved deres overmodige og svikaktige fremferd. Noen år etter Jabotinskys avisoppslag og krigserklæring mot Tyskland, skrev Lord Beaverbrook en kraftig advarsel mot sionismen i en av sine

aviser (han var en rik media magnat):

"Det finnes 20000 tyske jøder som har kommet hit til England. De går alle sammen imot en avtale med Tyskland. Jødene har en stor posisjon i pressen her. Deres politiske innflytelse driver oss i retning av krig."

I 1939 gikk Tyskland til krig mot Polen fordi Versailles traktaten hadde frarøvet Tyskland en del land mot grensen til Polen – og Hitler ville ha det tilbake igjen. Under en påstått årsak om at de ville "beskytte Polen" erklærte så England sammen med Frankrike krig mot Tyskland. Tenk hvor uoverveid og dumt dette var av Chamberlain og den franske presidenten. Hitler skulle bare ta tilbake en landbit som var stjålet fra Tyskland under de komplottet som sionistene gjorde mot dem i 1. verdenskrig – og dermed hopper England/Frankrike på Hitler. Det var altså ikke Hitler som begynte krigen mot England eller Frankrike, men mange uvitende mennesker tror dette.

Både 1. og 2. verdenskrig hadde sine politiske "klovner" og ubetenksomme overmodige statsmenn. De skulle aldri gjort det de gjorde. Hadde vi ikke hatt den jødiske Jesus-hatende sionismen i 1. verdenskrig, så hadde aldri den 2. verdenskrig kommet!

Nå forstår vi kanskje bedre Paulus' advarsler i 2. Tim. 3, en profetisk advarsel til kristenheten i endetiden, om at den vantro fariseiske jødedommen skulle bringe verden vanskelige tider (hva er verre enn kriger?) og skrev:

*"Men dette skal du vite at i de siste dager skal det komme
vanskelige tider. For menneskene
skal da være egenkjærlige, pengekjære, skrytende,
overmodige, spottende, ulydige mot
foreldre (grunntekst: Fedrene, dvs. de bud Gud gav Israels
fedre), utakknemlige, uten
aktelse for det hellige, uten naturlig kjærlighet,*

*uforsonlige, baktalende, umåtelige,
voldsomme, uten kjærlighet til det gode, svikefulle,
oppfarende, oppblåste, slike som elsker
sine lyster høyere enn Gud. Så viser Paulus oss hvem det er
han advarer mot, – den falne
jødedommen – som har dette notoriske særpreg: De har skinn
av gudsfrykt, men fornekte
dens kraft (de fornekte Jesus, og går allikevel i synagoge
og skal holde gudstjeneste). Slike
skal du vende deg ifra.”*

Sjekk ut syndekatalogen til Paulus, med den onde livsførsel og de udåder som den jødiske sionismen er ansvarlig for, så vil du se at det er nettopp disse Paulus omtaler! Det er derfor denne boken ble skrevet av meg: Man kan tydelig se at det er nøyaktig slik sionismen og den fariseiske jødedommen arter seg i verden.

Historien blir annerledes når man gjennomgår den systematisk bit for bit. For å unnskyldte Hitlers brutalitet og hevn mot jødene? Nei, absolutt ikke – men for at ikke krigshistorien skal bli fordreid og urettmessig gi "medhold" til sionismen blindt, bare fordi de ble utsatt for Hitlers tiltak i nazitiden.

Sionismen er fremdeles Guds svorne fiende og motstander nr. 1, de er fremdeles den plattformen som er skapt – ikke av Gud – men av Satan, og som ønsker å kuppe verden ved sin kommende konge: Antikrist, den kabbalistiske messias som Jesus advarte jødene mot (Joh. 5, 43 og 10, 8-10).

Vi må være obs på at sionismen er en kabbalistisk/talmudisk fariseisme der et fremtidigstorrike (uten Jesus) er i perspektiv. De vil bli hele verdens herrer, og råde over goyim, hedningene – som bare er underraser, krøtter og dyr. Se min første Israel-bok om akkurat dette med deres onde teologi. Talmud og Kabbala er rasisme satt i system, der jødene er en herre rase. Det er ikke uten grunn at Paulus

ber menigheten vende seg bort fra slike, og ikkegjøre felles sak med dem. Det er alvorlige ord.

I 1939 ble altså Lord Beaverbrooks advarsler i avisen mot landets sionister, reelle og England var plutselig i krig.

I USA begynte øyeblikkelig den sionistiske mafia og lobby å påvirke Franklin Roosevelt for igjen å trekke USA inn i en krig de egentlig ikke hadde noen interesse i. Det var nye personer og navn nå i forhold til forrige krig, men situasjonen var den samme. Det ble Roosevelts tur til å sende USAs soldater inn i en europeisk krig.

Patriotiske amerikanere slike som Charles Lindberg forutså faren ved dette, og prøvde å advare Amerika om at sionistisk presse ønsket å trekke USA inn i krig mot Hitler. Han skrev følgende i aviser:

"Jeg angriper ikke det jødiske folket. Men jeg sier til lederne både av den jødiske rase og de britiske, av grunner som er like forståelige sett fra deres synspunkt, som de er fra rådelige fra vårt synspunkt, av grunner som ikke er amerikanske, ønsker å trekke oss inn i krigen".

På grunn av sterk motstand i det amerikanske folket, hadde Roosevelt store problemer med å få gjennomslag for å få USA inn i krigen. Men det bød seg et tilfelle, i og med Pearl Harbour angrepet i 1941. Japan og Tyskland var knyttet sammen i gjensidig forsvarspakt, som betød at krig med Japan også automatisk betød krig eventuelt mot Tyskland. Dermed iverksatte Roosevelt en oljeembargo og hindret forsyninger til Japan. Han håpet at detteskulle føre til et angrep på USA fra Japan – og det måtte bety Pearl Harbour, som lå midt i Stillehavet på Hawaii og innen rekkevidde taktisk. Det finnes overveldende dokumenterte bevis for at Roosevelt gjorde dette med overlegg – og dermed påførte sine egne landsmenn dette brutale overfallet på Pearl Harbour 7. desember 1941. For en kyniker! Hadde sionist-metodene

smittet over på ham? Det ser slik ut fra historien.

Sionistene hadde ingen betenkeligheter med å se på at amerikanske ungdommer reiste ut i krig for deres sak i den 2. verdenskrig, like lite som de hadde det i den første.

Her skal vi igjen fortsette fra talen til Benjamin Freedman fra 1961, og lære hva han – en sionistisk jødisk avhopper som hadde vært høyt oppe i deres lederskap da han fikk avsky for de kriminelle metodene, videre sier om sionismen:

"Jødene innkalte etter en stund til et møte i Amsterdam. Det kom jøder fra nær sagt alle verdens land til konferansen i juli 1933. Og de sa til Tyskland: "Dere avsetter Hitler! Og dere gjeninnsetter hver eneste jøde i de posisjoner de hadde før de ble avsatt, uansett om han var kommunist eller ikke. Dere kan ikke behandle oss slik. Og vi, verdens jøder, gir dere et ultimatum". Du kan vel tenke deg hva Tyskland svarte dem? Så hva gjorde jødene?

Da Tyskland avslo å etterkomme den jødiske konferansen i Amsterdam i 1933, gikk konferansens formann Samuel Untermyer til CBS radiostasjon og holdt en landsdekkende tale, der han i effekt og kortfattet summert sa: "Verdens jøder erklærer herved hellig krig mot Tyskland. Vi er nå involvert i en hellig konflikt imot tyskerne. Vi skal bruke verdensomfattende boikott mot dem. Og vi skal sulte dem ut til å overgi seg. Dette vil ødelegge dem, fordi de er avhengig av sin eksport virksomhet." (Min bemerkn.: Legg merke til at de gjorde mot Tyskland akkurat det som også skal skje i den store trengsel: Man kunne ikke kjøpe eller selge, uten sionistenes godkjenning (Åp. 13, 17). Men i trengselen som vil ramme Israel under Antikrist, er det Israels tur til å komme under Antikrists interne embargo. Bare de som han har godkjent, og som følger hans styre, får kjøpe og selge.)

Og det er et faktum at to tredjedeler av Tysklands matforsyninger måtte importeres. Ergoville to tredjedeler av Tyskland gå ut i hungersnød. I denne talen av Untermeyer som ble trykket i New York Times 7. august 1933, sier han videre:

"Denne økonomiske boikott er vårt tiltak som selvforsvar. President Roosevelt har forfektet bruken av dette for National Recovery Administration."

Og som noen av dere husker, der alle skulle boikottes hvis ikke de fulgte reglene som var nedfelt i Roosevelts "New Deal", og som var erklært ukonstitusjonelt av USA's Høyeste Rett den gang. Uansett, verdens jøder erklærte boikott mot Tyskland, og den ble så effektiv at du ikke kunne finne noen ting i hyllene rundt om i verden, som det stod "Made in Germany" på. - - - - -

Opp til den tiden var det ikke blitt krummet ett eneste jødisk hår på noen jødes hode. Ingen jøde led, det var ingen sult og det var ingen drap – ingenting.

Og tyskerne undret seg og sa: "Hvem er disse menneskene som erklærer boikott mot vårtland og styrter vårt folk ut i arbeidsløshet, og gjør at vår industri stanser opp?" De ble selvsagt oppbrakt av en slik urettferdig handling. Javisst, de malte hakekors på butikker som var eid av jøder. Hvorfor skulle en tysker gå og gi sine penger til en butikkeier som var delaktig i en boikott som var ment å sulte ut Tyskland? Slik at landet kunne overgis til verdens jøder...? Som deretter måtte ta diktat fra jødedommen hva gjaldt landets styring og anliggender. Og bestemme hvem som kunne være rikskansler. Dette var helt latterlig, selv om det var alvorlig.

Boikotten varte en tid, men det var ikke før 1938, da en ung polsk jøde gikk inn i den tyskeambassaden i Paris og skjøt en tysk tjenestemann, at tyskerne virkelig begynte å bli

hardhendte med jødene i Tyskland. De begynte å knuse vinduer og det var gateslagsmål og liknende.

Jeg liker ikke å bruke uttrykket "Anti-semittisme" fordi uttrykket er meningsløst, men det betyr noe for deg fremdeles. Så jeg er nødt til å bruke det. Den eneste grunn til at det var dårligefølelser overfor jøder i Tyskland, var fordi de var ansvarlige for 1. verdenskrig og for den verdensomspennende boikotten. Ultimativt var de også å regne som ansvarlige for 2. verdenskrig. - - - - -

I mellomtiden så hadde jeg bodd i Tyskland, og visste at tyskerne hadde bestemt seg for at Europa skulle være enten kommunistisk eller kristent: Det fantes ingen mellomting. Og de bestemte seg for å holde det kristent om mulig. Og de begynte å ruste opp med våpen.

USA anerkjente Sovjet i november 1933. Sovjet Unionen begynte å bli nokså mektig, og Tyskland forstod at turen ville komme til dem, dersom de ikke var sterke. Vår regjering bruker i dag drøyt 80 milliarder dollar på forsvaret sitt. Forsvar mot hvem? Forsvar mot en 40000 små jøder i Moskva som overtok Russland, og på deres utspekulerte måte, tok kontroll over mange andre land i verden.»

Her tar vi enda en pause fra Freedmans tale. Den fortsetter med at han tar frem den kjente historikken om Khazarene, omvendte russisk-asiatiske gamle folkeslag tilbake fra omkring år 750 e. Kr., da deres konge Bulan importerte den fariseiske jødedommen ved å konvertere både seg selv og alle innbyggere til denne falske jødedom. Bare omkring 10-12 prosent av "jødene" som bor i Israel i dag, er ekte jøder, som har ekte gener tilbake til Abraham, Isak og Jakob. (NB: Ikke at gener egentlig avgjør om hvem som får landet, Jesus og apostlene lærte at det er den som tror ham som får landet) – hvilket også i et visst monn vil inkludere proselytter når dagen kommer.

De andre 90 prosentene er khazarer, det vil si – de er av Askenasi linjen. Begin og flere andre var en slik Askenasi "jøde" – ikke ekte og av Abrahams slekt, men stammet fra Khazar nasjonen da Bulan konverterte til jødisk fariseisme.

Disse dominerte den sionistiske jødedommen, under verdenskrigene og gjør det ennå. Der kom de til Englands regjering under 1. verdenskrig og ba om Palestina, for de ville *"ha tilbake landet som deres forfedre hadde hatt før romerkrigen"*. Altså en ren løgn. De var avstammet fra et gammelt halvasiatisk krigerfolk som ble fordrevet fra sentral Asia på 700-tallet. Verken dem selv eller noen av deres forfedre har satt foten i Palestina overhodet. Før de ankom i skarer etter at Israel var opprettet i 1948. Men drepe sine naboer kunne de...det er tydelig at krig ikke var fremmed for dette pseudo-jødiske folk. At det er 10 prosent ekte jøder iblant dem, antakelig er de fleste av dem blant den ortodokse fløyen som er imot sionismen, er ikke noe alibi til å fare frem med slikt svik som er vist i historiens gang.

Verden og kristenheten har gått på en ***alle tiders kjempebløff*** når de har trodd at de har *"hjulpet Guds utvalgte folk til å gjeninnta sitt gamle land "*.

De fleste av dem satte foten for første gang der, og deres forfedre var aldri der i historien. Hvorfor lukker kristenheten øynene for dette faktum når slike som jeg skriver og opplyser om dette? Man tror som strutsen, når den stikker hodet i sanden, så vil "problemet" være borte når den trekker hodet opp igjen.

Freedman som selv var jøde, forteller i talen sin, om hvordan deres "gudstilbedelse" arter seg:

"Vet du hva jødene gjør på den såkalte forsoningsdagen, og som du tror er så hellig for dem? Dette er rene fakta. Når man, på forsoningsdagen, går inn i synagogen, så står du opp

når den første bønnen framsies. Det er den eneste bønnen du holder mens du står. Du gjentar tre ganger en kort bønn som kalles Kol Nidre. I den bønnen, går man inn i en avtale med Gud allmektig at en hvilken som helst ed, forsett eller løfte som du avgir i de neste 12 måneder skal regnes som lik null og ugyldig. Eden skal ikke være en ed, forsettet ikke noe forsett og løftet ikke noe løfte. De skal være helt ugyldige og uten forpliktelse. Og videre,

Talmud lærer at når man gjør en ed, et forsett eller løfte, skal man huske på Kol Nidre bønnen som man gjentok på forsoningsdagen, og man er unntatt fra å oppfylle dem. Hvor mye kan man stole på deres lojalitet? Du kan bare stole på deres lojalitet så mye som tyskerne stolte på den i 1916. Vi (USA) vil komme til å lide samme skjebne som Tyskland led, og for den samme årsaken."

I min første Israel-bok nevner jeg dette med løfteavgivelse innen talmudisk jødedom – så her sier Freedman det samme som jeg skrev. Hva vil skje i den store trengsel som Bibelen profeterer skal komme over Israel? Kommer for eksempel USA, når de ser at deres jødiske innbyggere sviker nasjonen for en annen sak enn trofasthet mot USA – til å "fjerne dem fra sin midte" én gang for alle, slik Hitler og Tyskland gjorde i siste krig, eller vil de fortsatt lukke øynene for at de lar seg overstyre av den jødiske sionist lobby i saker som gjelder Midtøsten og Israel?

Vet leseren om at det er reelle mistanker i USA nå, over 9-11 terroren?

Det er blitt en kjent sak at Mossad agenter ofte bruker arabiske håndlangere for deres udåder...og slike kan ha blitt brukt ved flyraidene mot de to tårna i New York og mot Pentagon, og det fjerde flyet som var tiltenkt muligens en bygning i Washington. Kan de jødisk-israelske firmaene ha blitt advart av Mossad? Og: I så fall, hvorfor ble ikke alle firmaer i World Trade Center advart?

Det ble full forvirring da det viste seg at de personene som FBI arresterte etter terroratakkene, ikke var de som de trodde. Identitetsbevisene var falske (stjålne). De fem personene meldte seg, for de bodde i Midtøsten og var der hele tiden, før under og etter raidene. De var aldri i USA, deres identitet ble stjålet og misbrukt i flyraidene. Det lukter Mossad av det, og de har antakelig brukt arabiske håndlangere som var villige til å dø "for saken". Det er vanskelig om ikke helt umulig å til fulle finne beviser for dette – så det vil nok aldri komme lenger enn til spekulasjon. Men avhopperen Victor Ostrovsky vet mer om Mossad, og skrev en bok om denne terror organisasjonen, som uten skrupler utfører bombinger og drap, bare det er med og sikrer at Israel fortsatt kan besitte det stjålne landområdet i Midtøsten, der de terroriserer alle sine naboer og gjør resten av verden urolig for storkrig.

Benjamin Netanjahu, tidligere kommandosoldat, og statsminister i Israel fra 1996 til 1999, han sa i den forbindelse:

"Det er godt for Israel at USA går til krig mot terror" – og det spekuleres nå på om han sa dette ved en glipp, og han var klar over at terroren i New York var utført av arabere i Mossads tjeneste, for å holde "bålet" vedlike: Araberne må stadig fremstå som gale terrorister og drapsmenn, slik at Israel hele tiden får støtte fra USA til å væpne seg mot de gale muslimene/araberne. Heller ikke dette lar seg bevise, det er jo det som er gjennomgangsmelodien enten vi snakker om det gamle KGB, Mossad, MI6 eller CIA. Det er lagt et røkteppe over operasjonene som gjør det umulig å oppdage eller finne beviser. De er eksperter på dekkoperasjoner på høyeste nasjonale og internasjonale plan.

Det er bare Kristus ved sitt komme som kan stoppe denne ondskapen – hans engler skal knuse alt uvesen på jorden når tusenårsriket en dag kommer. Men igjen, en tankevekker:

Hvordan tror leseren at USA vil reagere dersom **hele folket** oppdager og får fulle beviser på at det er ISRAEL som står bak flyraidene i 9-11? Da vil det gå sionismen og jødene i Amerika ille, det vil komme straffereaksjoner av hittil ukjente dimensjoner! Sionistene har jo mange ganger i historien bevist at de er illojale svikere og konspiratører til deres egen fordel, og ikke til fordel for den vertsnasjon de bor i. De har, slik Sakarja sier i kap. 8, 13 – blitt en *forbannelse for verden*. De forårsaker hele kriger, som ellers kunne vært unngått. Men var det ikke Paulus som profeterte om dem: Men deres dårskap skal bli åpenbar for alle...? (2.Tim. 3, 9). I senere tid er det **bevist** at tårna ble sprengt. **SE MIN ARTIKKEL OM 9/11: «Israel utførte 9/11!», 2015.**

Mossad ble avslørt ved et tilfelle da Reagan var president. Og før dette ble Mossad avslørt for all verden, i 1955. Israelske agenter forkledd som arabere, ble grepet mens de utførte bombing av amerikanske installasjoner i Egypt. Da konspirasjonen ble avslørt, så falt den israelske regjering. Den nå helt glemte skandalen ble kjent som "Lavon tilfellet".

Igjen, i 1967 under krigen mot araberne, så angrep israelske kanonbåter og jagerfly med vilje den ubevæpnede USS Liberty – et kommunikasjonsskip. 35 amerikanske menn ble drept og 170 såret i et israelsk angrep – utført i fullt dagslys og med det amerikanske flagget lett synlig på skipet... Hensikten var å drep alle om bord, og så la egypterne få skylden. Israel benektet at angrepet var utført med vilje, men de overlevende kan bekrefte sannheten om dette brutale angrepet. Men til denne dag har ennå ikke Kongressen beordret undersøkelse av hendelsen med massakren på Liberty.

Victor Ostrovsky avslører i sin bok hvordan Mossad fikk kastet falsk skyld over på araberne for å gjøre USA sinna. De kastet falsk skyld på Libya og Gadaffi for bombingene av

en tysk nattklubb som tok livet av amerikanske tjenestemenn. Denne dekkoperasjonen til Mossad var det som gjorde at Reagan svarte med å bombe i Libya, og fikk Gadaffis 4 år gamle datter drept i raidet. Frankrike nektet USA å få fly over deres territorium, for de visste om at det ikke var Libya som stod bak bombingene av nattklubben men at det var Israel.

KAPITTEL 10.

SIONISMENS KVELENDE MAKTSTRUKTUR I USA

I min første Israel-bok tok jeg frem i særlig grad den sionistiske jødiske media-dominansen, med en omfattende oversikt som viste sionistisk dominans av alle de store kjente TV-selskapene, forlagene, avisene, universitetene og for ikke å snakke om Hollywood.

Her skal vi se litt på sionismens maktstruktur på ny, men da hvordan de er posisjonert i amerikansk styre og stell, i...Senat og Kongress. (Her ser du Capitol i Washington D.C.)

Det er helt rett det som Benjamin Freedman sa i sin tale i Washington i 1961, at sionistene har fullstendig kontroll over den amerikanske regjeringen – og at disse styrte USA som de var de absolutte monarker i nasjonen. Sterke ord, men dessverre – helt sanne. Det er amerikanske jødiske sionister som trekker i alle vitale styrings-mekanismer i USA i dag:

Økonomien, utenrikspolitikken, forsvarspolitikken, og diverse store konserner innen ikke bare film-TV-aviser – men i næringslivet i stort. Det hadde ikke vært noe å rope opp om, om det ikke var for at sionistene i all tid har vist seg svikefulle, egoistiske, illojale og forræderske – en gruppe jøder som ikke har annet i tankene enn at Israel skal kunne bli en verdensmakt. De kan når som helst selge ut USA, om det blir situasjonen, slik de solgte ut Tyskland i

1.verdenskrig. Og slik de angrep britene i Palestina, de som hadde gitt dem løfte om landet i Balfour-skrivet.

Det er denne totale kontrollen over USA's pengesekk og forsvars- og utenrikspolitikk, som gjør at Amerika med dets enorme trilliongjeld blir tappet for milliarder av dollar hvert år, som går til å støtte landtyvene i Israel, og gir dem våpen til å drepe deres naboer med. Hadde USA vært uten sionistinnflytelsen, hadde antakelig Israel for lengst opphørt som selvstendig nasjon. Og det ville blitt fred i Midtøsten – om da ikke krig mellom araberne og andre folk hadde oppstått i vakuumet etter et slikt opphør.

Først noen kommentarer fra kjente historiske personer om den uheldige sionistiske innflytelsen jøder utøver på USA fra innsiden:

Henry Ford sa dette:

"Dersom, etter å ha valgt deres mann eller gruppe, lydighet ikke blir vist overfor den jødiske kontrollen, da får man raskt høre om "skandaler" og "etterforsking" og "tiltak" for å få fjernet den ulydige. Vanligvis er det menn med en viss "fortid" som oftest viser seg å bli det beste redskapet, men selv en god mann kan ofte risikere å bli viklet inn kampanjer som kompromitterer ham. Det er blitt alminnelig kjent at manipulering av valgkampanjer fra jødernes side er blitt utført så bra, at uansett hvem det er som ble valgt – fantes det allerede et ferdiglaget "bevismateriale" som eventuelt kunne bli brukt i tilfelle de jødiske herrene trengte å diskreditere ham."

Atlanteflyveren Charles Lindbergh sa følgende:

"Disse største faremomenter for USA ligger i den jødiske

eierstrukturen og innflytelsengjennom filmindustrien, pressen, radiostasjonene og regjeringen."

Thomas Moorer var Admiral under president Reagans tid, og han sa:

"Jeg har aldri sett en president – jeg bryr meg ikke om hvem det er – som står opp imot dem (israelerne). Det er bare så pussig å fastslå. De får alltid det de ønsker seg. Israelerne vet alltid hva som foregår. Hvis det amerikanske folket forstod hvilket grep disse folka har på vår regjering, ville de gjøre væpnet motstand. Våre medborgere har ingen peiling på hva det er som foregår."

Senator William Fulbright sa i et TV ("Møt nasjonen" på ABC):

"Israel kontrollerer det amerikanske senatet. Vi skulle vært mer opptatte av USA's interesser."

En kjent spaltist og tidligere presidentkandidat Patrick Buchanan sa:

"USA's Kongress er israelsk okkupert område."

Billy Graham, kjent evangelistisk leder i USA og Richard Nixon høres på et programopptak tale følgende med hverandre:

Graham: "Det jødiske kvelertak på media må bli brutt, eller så går dette landet ned i kloakken."

Nixon: "Tror du det?"

Graham: "Ja, Sir!"

Nixon: "Å du store min. Det gjør jeg også. Jeg kan ikke gå ut og si det, men jeg tror på det."

Her er noen vitale opplysninger om jødisk sionistisk kontroll i USA:

1. AIPAC, den israelske lobby organisasjonen, er den mest fryktete i Washington D.C. Og gjennom deres egen innrømmelse om dette, vet vi at den er i stand til å gi eller frata "taburetten" til kongress delegater eller senatorer som ikke opptrer i henhold til deres ønsker. Majoriteten av kongress-delegater i begge partier mottar store pengedonasjoner fra AIPAC.

Journalist Michael Massing som jobber for Nation Magazine, forklarer dette:

"AIPAC er regnet som den mektigste utenrikslobbyen i Washington. Dens 60000 medlemmer skyller inn millioner av dollars til hundrevis av kongress-medlemmer i begge leiere. Aviser som New York Times frykter de jødiske lobby organisasjonene også. Presset som kommer fra disse gruppene er uopphørlig."

2. Pentagon (der forsvarsdep. holder til, etc.) er under kontroll (i 2007) av en hardhudet sionist ved navn Richard Perle høyre). Det sivile Defense Policy Board som han leder, utøver faktisk en større innflytelse over det militære enn selve forsvarsministeren og generalene og admiralene under ham. Det er flere andre sionister som sitter/satt i dette militære rådet (Kissinger, Cohen, schlessinger) samt noen ikke-jødiske medlemmer alltid har støttet Israel og utvidelsen av "Krigen mot terror". Richard Perle, som har fått klengenavnet "Mørkets Fyrste" (Prince of Darkness) , er formann i dette rådet.

En israelsk journalist, **Avi Shavit**, som er lei seg/skamfull for den harde behandlingen som hans regjering utøver overfor palestinerne, gjorde følgende sarkastiske betraktning i Ha'aretz, en ledende israelsk nyhetsjournal:

*"Vi tror med absolutt sikkerhet nå at, med Det hvite Hus og Senatet i våre hender sammen med Pentagon og New York Times, arabiske liv ikke er så viktig for oss som våre egne. Deres blod teller ikke så mye som vårt blod. Vi tror med absolutt sikkerhet at nå, når vi har AIPAC – den israelske lobbyen – og Edgar Bronfman og hans Anti Defamation League, virkelig har full rett til å befale 400 000 mennesker at de innen 8 timer må forlate sine hjem for godt. Og at vi har rett til å regne bomber over deres landsbyer og byer og tettsteder. At vi har retten til å drepe uten å ha noen skyld." **SE DRAPSLISTEN I BILDET!***

Og dette bare skraper litt i overflaten på den sionistiske maktstrukturen! Med en så overveldende stor grad av innflytelse til å kontrollere det som skal skje, og deretter dekke over det – er det da noe å undre seg over at så mange amerikanske journalister og politikere er redde for bare så mye som å nevne dette emnet? Er det noe å undre seg over, at BillClinton ville skrape og bukke foran et jødisk publikum og si noe så avsindig som: (og han sa det virkelig)

" Israelerne vet at dersom irakiske eller iranske hærer krysser over Jordan, så ville jeg personlig ta et gevær, slenge meg ned i en skyttergrav, og sloss og dø."

Disse ovennevnte to hovedområder av amerikansk politikk (Senatet og Kongressen) er det som sionistene innen administrasjonen hele tiden søker å styre og bestemme. De sitter som en svulst inne i den amerikanske politiske hjernemassen...og derfra sender signaler til USA om hva de skal gjøre.

Det som da skjer, er som vi forstår: Amerikanske jødiske sionister trekker bare i retning av Israel og denne nasjonens ve og vel, endog om dette skulle gå på bekostning av USA's vitale interesser. I effekt så opererer sionistene som er beskrevet ovenfor, som agenter for Israel, på den måten at USA blir en permanent marionett for dem.

I den 1. og 2. verdenskrig, ble de bare stykkevis overtalt og presset inn i krigene i Europa for at jødene skulle ta over Palestina. Men i ettertid av krigene, har USA blitt permanent partner med Israel, og er den store melkekua deres, slik at milliarder av støtte-dollar kan gå til å holde Israels krigsmaskineri vedlike.

På grunn av analfabetisme i bibelforståelse blant USA's lederskap – og også i stor grad hos de kristne trossamfunnenes ledere – har det blitt så skakkjørt at man stilltiende aksepterer at fremmede hedningefolk som aldri har hatt noen befatning med Palestina verken fra før, under eller etter romertiden, kan kreve å ta et landområde under det falske påskudd om at de er jøder som vil "vende tilbake".

Bare cirka 10% (noen mener færre) av innvandrerne i Israel er ekte jøder nedstammet fra patriarkene i Bibelen. De overskyggende 90% er som nevnt, fra khazarene i russiske sentralasiatiske landskaper tett opptil russisk territorium (Kasakhstan/Ukraina – de brukte Volga og Don i handelstrafikken), som ble konvertert ved tvang til den talmudiske jødedom under kong Bulan cirka 720-730 e. Kr. De ble jaget ut av landet i kriger med muslimske folk, og kom

over til Russland og siden Europa...det er disse som mest er kjent som Askenasilinjen.

De fleste av Israels ledere kommer fra disse, og har ingen genetisk tilknytning til Guds folk i Bibelen. Men fordummete, selvsikre og uvitende kristensionister sammen med USA's overstyrte politikere tar diktat fra disse krigerske folkene, og tror på deres løgn om Palestina.

Derfor har det blitt slik at – og dette er jo nå åpenbart for flere og flere – USA opererer mestsom en fast sint storebror for Israel – samtidig (og hvilken dumhet!) prøver USA tidvis opptre som meklere i Palestina-konflikten.

Altså: De som gjør det mulig at Israel overhodet kan drive krig, og som forsyner dem med moderne våpen til å drepe arabere med, de samme tiltar seg rollen som "fredsmeklere". De er nesten like teite som nobelkomiteen. Slå den!